yeni bir dünya için

İLERİCİ GENÇLİK

İlerici Gençliğin Aylık Sanat, Edebiyat, Siyaset Dergisi

Kasım 2015 Sayı: 35

Ortadoğu'da kanı durdurmak için

ABD'ye geçit yok!

içindekiler

3 Unutulmaz, affedilmez! UNUTTURULMAZ!

6 Sandıktan neler çıkabilir?

7 İşçiler grevde, direnişte, mücadelede!

8 Yunanistan'da seçimler ve SYRİZA

9 Suruç Katliamı'nın hesabını soracağız!

10 Üniversitelerimizi Neoliberalizme teslim etmeyeceğiz!

11 Tarihte kanlı bir sayfa: 12 Eylül

12 TÜM-İGD'den haberler

20 Çirkin Kral: Yılmaz Güney

21 Diren Sanat

22 Kürk Mantolu Madonna

23 MEB ve nakil tuhaflıkları, Bilirmisin?, Kitaplıktan köşesi

Merhaba dostlar,

Görüşemediğimiz birkaç ay boyunca ülkede ve dünyada çok kötü katliamlara şahit etti gözlerimiz. Çok sayıda dostumuzu, yoldaşımızı yitirdik. Sahillerimize bebe cesetleri vurdu. Dört bir yanımız savaş, kan, göz yaşı. Üzgünüz. Öfkeliyiz.

Bu sayımızda

birçok konuyu ele aldık ancak neleri ele aldığımızı anlatmadan önce şunu söylemeyi bir borç biliriz. 10 Ekim'den önce hazırlıklarına başladığımız bu sayımız tamamladığımız en zor sayımız oldu. Çünkü hepimizin bildiği, keşke yaşamasaydık dediğimiz Ankara Katliamı'nı yaşadık. Emek, barış ve demokrasi talebiyle beraber yollara koyulduğumuz, tek yürek sloganlarımızı haykırdığımız, omuz omuza halay çektiğimiz dostlarımız, yoldaşlarımız katledildi. İyi değiliz ama yılgın da değiliz. Dostlarımızı unutturmamak için, mücadelemizi yükselteceğiz.

Bu sayımızda Ankara'da yaşadığımız katliamı ele aldık. Acımız elverdiğince, dilimiz yettiğince, gözümüz gördüğünce anlatmaya çalıştık. Hepimiz sokaklardaydık, cenazelerdeydik, grevdeydik ve boykottaydık. Bunları da sizlerle paylaştık.

1 Kasım'a günler kaldı. Diyarbakır'da bomba patlatıldı. Aydınlatılmadı. Suruç'ta patlatıldı. Aydınlatılmadı. Ve en son Ankara'da. Aydınlatılmadı. Bizlere öfkemizi sandıklarda göstermemiz söyleniyor. Haziran'dan bu güne değin bir seçim aldatmacası temcit pilavı gibi önümüze getiriliyor. Hak – İş Genel Kurulu'nda konuşan Tayyip Erdoğan da sandıklara çağırıyor, diğerleri de. İşte bu yüzden 7 Haziran seçimleri ve 1 Kasım'a dair izlenimlerimize ve olasılıklara bu sayımızda yer verdik.

Bizler "Yolumuz işçi sınıfının yoludur" diyen İlerici Gençler'iz. İşte tam da bu yüzden her sayımızda olduğu gibi bu sayımızda da direnişteki işçi haberlerini sizlerle paylaştık.

Biz de seçim, komşuda seçim. Yunanistan'a büyük vaatler ve umutlarda SYRIZA'nın iktidara gelişini ve seçimlerin yenilenmesini inceledik. Vaatleri ve gerçekleri ortaya koymaya çalıştık. Bu noktada SYRIZA ve AB ilişkilerini, TROYKA ile müzakereleri de ele aldık.

Bu sayımızda ne yazık ki sadece Ankara Katliamı'nı ele almadık. 20 Temmuz'da Kobanê'ye insani yardım götürmek üzere yola çıkan ve Suruç'ta yaptıkları basın açıklaması sırasında SGDF üyesi dostlarımızı yitirdik. Unutmamak, unutturmamak için Suruç Katliam'ına yer verdik.

Üniversitelerimizde neler oluyor, Yılmaz Güney, 12 Eylül sizlerle paylaştığımız yazıların bir kısmı.

Birçok farklı bölgeden yazılarını bizlere ulaştıran tüm dostlara teşekkürü bir borç biliyoruz. Yapacağınız her türlü katkıyı, şiiri, yazıyı bizlerle paylaşmanızı bekliyoruz. Can güvenliğimizin olduğu, insan gibi yaşadığımız eşit ve özgür bir ülkeyi, dünyayı hep beraber örmek dileğiyle...

Uluçınar Basın Yayın Reklam Sanat Hizmetleri San. ve Tic Ltd. Şti. adına sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü: Onur BALCI

Adres: Tomtom mh. Yeni çarşı cd. No:26/8 Beyoğlu - İstanbul / **Telefon:** 0212 245 28 11

E-Posta: posta@ilericigenclik.org

Baskı: Yön Matbaası / Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok 1. Kat No:366 Topkapı - İstanbul 0212 544 66 34

ISSN: 977-1303-7910-01 **Türü:** İki Aylık Yerel Süreli Yayın

Hesap No: Onur Balcı, TC. Ziraat Bankası Galatasaray Şubesi 0701 69905992 5001 **IBAN:** TR32 0001 0007 0169 9059 9250 01

Unutulmaz, affedilmez! UNUTTURULMAZ!

Uzun süreden sonra yapılan merkezi bir miting... Dört bir yandan barışa sevdalı ezgilerle yola koyulan umut dolu otobüsler... Genciyle yaşlısıyla, öğretmeniyle öğrencisiyle, doktoruyla mühendisiyle, annesiyle babasıyla çocuğuyla, işçisiyle işsiziyle, kadınıyla erkeğiyle binlerce kişi... Otobüste söylenen türküler, mola yerlerinde çekilen halaylar, gecenin soğuğunda sıcak dost sohbetleri...

Ve nihayet gün doğumu Ankara'ya varış... Sabahın değeri... Simitçiler ve sımsıcak çay, davulcular ve miting aracının coşkulu eşliğinde kalabalık toplanıyor. "Emek, barış ve demokrasi" talebiyle Ankara'dayız. Buradayız! Dört bir yandan gelen dostlarla, yoldaşlarla buluşmanın heyecanı. 10EA!

Ve gökte balonlar rengarenk, aldan mora, çiçekten güvercine renk renk desen desen özgürlük ve barış diyen bayraklarımız.

Ve bir an işte o tarihi lanet olası kanlı an, kirli an, günün en aydınlığındaki o karanlık an... Saat 10.04! BOM.

Bir sessizlik, sonra o sessizlikte içlerimizden büyük bir çığlık... Şok, acı, inanmama çabası, çaresiz gözgöze gelişler... Bir dakika ya HAYIR! Ses bombası olmalı ya da balonlar patlamış olmalı. Ama bir kez daha BOM. Artık ne olduğunu biliyoruz. Dostlarımız, yoldaşlarımız katledildi.

Türkiye tarihinin en büyük katliamı, Türkiye'nin göbeğinde, başkentinde Ankara'da gerçekleştirildi. Seçim tartışmalarının temcit pilavı gibi ısıtıldığı şu günlerde; ardından "Unutulmaz, affedilmez, UNUTTURULMAZ!" dediğimiz katliama, o gün ve sonrasında neler olduğuna bakmak gerçekten unutturmamak ve gerçekten affetmemek için önemli.

10.04 ve sonrası

İki kez ard arda bomba patlatılıyor. Birbirini ezen insanlar var mı, yok. Şok olmuşuz. Kimimiz ağıt yakıyor, kimimin slogan atıyor, kimimiz küfrediyor. Bir kısmımız alanı güvenli bir şekilde boşaltmaya çalışıyor, bir kısmımız kol kola yol açmaya çalışıyor, bir kısmımız yaralılarımızın ve ölülerimizin başında. Patlama oluyor. Üç dakika, dört dakika, beş dakika... Ambulans yok. Ankara tren garının önünde bomba patlıyor ve dakikalarca ambulans gelmiyor. Ama polis geliyor ölülerimizin üstüne, gaz bombaları geliyor öncekinden kurtulanlara son nefeslerine eşlik etsin diye ve tazyikli su geliyor yaralılarımızın ölülerimizin üzerine...

Alanı güvenle boşaltıyoruz, yaralılarımızı ve yitirdiklerimizi taşıyoruz, yakınlarımızı arıyoruz ve onlar bizi arıyor ağzımızdan çıkartacak kelime arıyoruz. Çoğumuz hastanelerdeyiz. Hemşireler, doktorlar kan ihtiyacı için koridorlarda bağırıyorlar. Aynı anda televizyonlarda Kızılay'ın ve Sağlık Bakanlığı'nın açıklamaları alt yazı geçiyor: "Durum kontrolümüz altında, kan ihtiyacı yok". Dostlarımızı yitirdiğimiz yere bakıyorum, en az altmış kaybımız var. Televizyonlarda yalan haberler dönüyor gene, az veriyorlar sayıları Soma'da olduğu gibi. Patlama olalı 10 saat olmuş ama Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı'ndan ses yok. Twitter'da beş dakikaya bir paylaşım yapan Gökçek ne bir twit atıyor ne de açıklama yapıyor.

Saatler geçtikçe acımız artıyor. Saatler geçtikçe yitirdiklerimiz artıyor ve çoğalıyor hüzünlerimiz. Sokaklara çıkıyoruz, nerede olursak olalım. Haykırıyoruz öfkemizi. Canımız yanıyor ve hissettiğimiz duygu: "Unutulmaz, affedilmez, UNUTTURULMAZ!".

Kanlı bir güne uyanıyoruz ve insan olmaya dair en ufak bir iz taşıyanlar uyuyamıyoruz o gece. Gülümseyemiyoruz. Hayatta olduğunu öğrendiğimiz dostlarımıza sarılırken bile suçlu hissediyoruz. İnsan sevdiğinin yaşadığına sevindiği için suçlu hisseder mi? Hissediyormuş. Bu sistem bize bunu da öğretiyor en acı şekilde.

Hayatı durduruyoruz. Emekçiler grevde, gençlik boykotta!

Katliamın ardından pazar günü hepimiz sokaklardayız. Üç günlük yas, iki günlük grev ve boykot kararının ardından dört bir yanda pazartesi ve salı günü onbinlerce emekçi iş bıraktı. Öğrenciler dersleri boykot etti. Esnaf kepenk kapattı.

7 gün sonra 10.04'de eylemdeyiz!

Cenazeler, yürüyüşler, oturma eylemleri. Katliamın yedinci gününde 10.04'de birçok ilde onbinlerce kişi sokaklara çıktı ve katliamı bir kez daha lanetledi.

İstifasızlıklar

Normal şartlar altında böylesi büyük bir katliam, dünyanın herhangi bir ülkesinde yaşanmış olsa, vatandaşlarını böylesi bir terör

saldırısından korumaktan aciz hükümetin istifa etmesi beklenirdi. Ancak AKP Hükümeti bırakalım istifa etmeyi, bu katliamdan oy kazanmayı düşünüyor. Başbakan sıfatıyla Ahmet Davutoğlu bir programda fütursuzca katliamdan sonra oylarımız arttı diyebiliyor. Ya da daha katliamdan birkaç saat sonra yapılan basın açıklamasında İç İşleri Bakanı'na yöneltilen istifa sorusuna Adalet Bakanı Kenan İpek pişkince gülerek sadece istifanın değil insanlığın ne kadar uzağında olduğunu gösteriyor.

Gerçek katil kim?

Saldırıyı gerçekleştiren bombacıların Adıyaman Dokumacılar grubuna bağlı IŞİD üyeleri olduğu kesinleşti. Şaşırmayın yine tanıdık katillerle iş yapıyor azmettiriciler. Suruç bombacısı Abdurrahman Alagöz'ün abisi Yunus Emre Alagöz bombacılardan birisi. Devletin elinde ise 20'nin üzerinde bombalı eylem yapacağı belirli IŞİD üyesi eylemlerini gerçekleştirene kadar başköşede tutuluyormuş, belgelendi.

CHP İstanbul Milletvekilleri Ali Şeker ve Eren Erdem'in ulaştığı ve basın toplantısı düzenleyerek kamoyuyla paylaştıkları belgeler istihbarat zaafını bir kez daha gözler önüne serdi. Bombacıların 2013'den beri takip altında oldukları ve telefon görüşmelerinin dinlenmesine rağmen hiçbir şey yapılmadığı ortaya çıktı. Peki üç yıldır bunları takip eden ama hiçbirşey yapmayan emniyet, mahkemelerinde salıveren hakim, vatandaşlarını korumaktan aciz AKP Hükümeti, ailelerin çocuklarıyla ilgili endileşelerini ilettikleri BİMER ve Cumhurbaşkanı? Hangisi bombayı patlatanlardan daha az suçlu? Türkiye'yi

IŞİDci, cihatçı barbar sürülerinin meskeni haline getirenler, göz yumanlar gerçekten katil değil mi?

İşte tam da bu yüzden eylemlerde kitleler "Hırsız, katil, Erdoğan" sloganını atıyor. Çünkü "sorumlular"ı tanıyoruz, katili biliyoruz. Buraya kadar aslında pek de farklı bir şey demiyoruz. Zaten epeyce yazıldı, çizildi. Resmin bu kadarıyla yetinirsek şüphesiz katilimiz o iki genç de olabilir, sadece AKP de olabilir. Ancak Türkiye'den, Ortadoğu'yu kana bulayan IŞİD'den bahsediyorsak aktörlerimizi unutmamak lazım. IŞİD'i besleyen, büyüten ABD'nin Türkiye'nin başkentinde yapılan böylesi bir saldırıdan haberinin olmaması mümkün değil. Kimin yaptığından bağımsız bu saldırı bir kontrgerilla saldırısıdır.

Unutmamak, affetmemek, UNUTTURMAMAK için...

Yavaş yavaş boşalan sokaklar ve şimdi 1 Kasım'a kilitlenmeye çalışılıyoruz. Öfkemizi de acımızı da sandıkta göstermemiz söyleniyor. Peki ya sokaklarımız kanla yıkanırken, Ortadoğu'nun bu kadar ön cephesi olmuşken, ABD'nin doğurup, AKP'nin süt anneliği yaptığı IŞİD; emperyalizmin besleyip, gericiliğin koluna taktığı bu cellatlar hangi sandıkla alaşağı edilir bu saatten sonra?

Bunca acı yeni değil, bunca acı küçük hesapların büyük sonucu değil, bu acılar bu katliamlar ne emperyalizmin arka bahçesine ne Ortadoğu'nun bu kadar göbeğinde sokakları teslim edip saraylara, vekilliklere, meclis tatillerine teslim edilemez! Haziranlaşmadan, Gezi'nin oksijenini kendimize pusula etmeden bu karanlık sokaklardan silinemez!

Hayatı durduruyoruz

Ankara'da gerçekleştirilen katliamın ikinci ve üçüncü gününde eylemler sürdü. Hayatını kaybedenlerin cenazeleri il ve ilçelerde defnedildi. Türkiye'nin bir çok kesiminde yapılan cenaze törenlerine halk yüksek katılım sağladı. Yurdun bir çok yerinde iş yerlerinde grev yapıldı, grev yapılan hastanelerde sadece acil hastalarına bakıldı. Okullarda dersler boykot edilirken bir çok şehirde protesto yürüyüşleri gerçekleştirildi.

İlerici Gençlik olarak İstanbul'da Karacaahmet Mezarlığı'nda defnedilen Tayfun Benol'un cenaze törenine katılım sağladık.

Ardından cenazesi Kartal Cemevi'nden kaldırılarak defin için Tuzla Aydınlı Köyü Mezarlığı'na götürülen Tekin Arslan için yapılan yürüyüşe katılım sağladık. Binlerce kişinin katıldığı cenaze töreninde Kartal Cemevi'nden Kartal Meydan'ına "Hırsız, katil AKP" sloganları eşliğinde yüründü.

Ülke genelinde bir çok üniversitede öğrenciler ve öğretmenler tarafından her yer boykot her yer direniş denildi. Başta ODTÜ, Boğaziçi Üniversitesi ve İstanbul Üniversitesi olmak üzere bir çok üniversitede dersler boykot edildi. İstanbul Üniversitesi'nde Fen Edebiyat Fakültesi'nde ve merkez kampüste bir araya gelen öğrenciler sloganlar atarak amfileri ve yemekhaneyi dolaştı ve öğrencileri boykota davet etti. Katliamda yitirdiklerimiz için anma yapıldı.

Yapılan eylemlerde öfke ve acı vardı. Merkezi eylemlerin yanı sıra yerellerde de çok sayıda oturma, ses çıkarma eylemleri hafta boyunca devam etti. Katliamın yedinci gününde 10.04'de ise Kadıköy İskele'de binlerce kişinin katılımıyla bir eylem yapılarak katliam bir kez daha lanetlendi.

UNUTTURMAYACAĞIZ!

ABDULBARİ ŞENCİ
ABDULLAH EROL
ABDÜLKADİR UYAN
ADİL GÜR
AHMAD ALKHALDI
AHMET KATURLU
ALİ DENİZ UZATMAZ
ALİ KİTAPÇI
AYCAN KAYA
AYŞE DENİZ
AZİZE ONAT
BAŞAK SİDAR ÇEVİK
BEDRİYE BATUR
BERNA KOÇ
BİLGEN PARLAK
BİNALİ KORKMAZ
CANBERK BAKIŞ
CEMAL AVŞAR
ÇETİN KÜRKLÜ
DİCLE DELİ
DİLAN SARIKAYA
DİLAVER KARHARMAN
EBRU MAVİ
ELİF KANLIOĞLU
EMİN AYDEMİR
EMİNE ERCAN
EREN AKIN
ERHAN AVCI
EROL EKİCİ
ERCAN ADSIZ
FATMA BATUR
FATMA ESEN
FATMA KARAKURT
FEVZİ SERT
FEYYAT DENİZ
GAZİ GÜRAY
GÖKHAN AKMAN
GÖKHAN GÖKBÖNÜ
GÖKMEN DALMAÇ
GÖZDE ASLAN
GÜLBAHAR AYDENİZ
GÜLHAN ELMASCAN
GÜNAY DOĞAN
HACI KIVRAK
HAKAN DURSUN AKALIN
HASAN BAYKARA
HASAN SANCALI
İBRAHİM ATILGAN
İDİL GÜNEY
İSMAİL KIZILÇAY
KASIM OTUR
KEMAL TAYFUN BENOL
KORKMAZ TEDİK
KÜBRA MELTEM MOLLAOĞLU
LEYLA ÇİÇEK
MEHMET ALİ KILIÇ
MEHMET HAYTA
MEHMET ŞAH ESİN
MEHMET TEVFİK DALGIÇ
MERYEM BULUT
MESUT MAK
METİN KÜRKLÜ
METİN PEŞMEN
METİN TESMEN
MUHAMMET DEMİR
MUHAMMET VEYSEL ATILGAN
MUHAMMET ZAKİR KARABULUT
NECLA DURAN
NEVZAT ÖZBİLGİ
NEVZAT SAYAN
NİLGÜN ÇEVİK
NİYAZİ BÜYÜKSÜTÇÜ
NİZAMETTİN BAĞCI
NURULLAH ERDOĞAN
ONUR TAN
ORHAN IŞIKTAŞ
OSMAN ERVASA
OSMAN TURAN BOZACI
ÖZVER GÖKHAN ARPAÇAY
RAMAZAN ÇALIŞKAN
RAMAZAN TUNÇ
RESUL YANAR
RIDVAN AKGÜL
SABRİ ALMAZ
SARIGÜL TÜYLÜ
SELİM ÖRS
SERDAR BEN
SEVGİ ÖZTEKİN
SEVİM ŞİNİK
SEYHAN YAYLAGÜL
SEZEN VURMAZ
ŞEBNEM YURTMAN
ŞİRİN KILIÇALP
TEKİN ARSLAN
UMUT TAN
UYGAR COŞKUN
ÜMİT SEYLAN
VAHDETTİN ÖZGAN
VEDAT ERKAN
YILMAZ ELMASCAN
YUNUS DELİCE
YUSUF AKDAĞ
ZİYA SAYGIN

Sandıktan neler çıkabilir?

Bodrum'da sahil kıyısına vuran bir bebek cesedi, sokakları dolduran ve savaştan kaçan mülteciler, cesedi buzdolabında bekletilen evlat, sokağa çıkma yasağı ilan edilen şehirlerde katledilen gençler, yerlerde sürüklenen insanlık, Özgecan'dan bu yana katledilen kadınlar, işsizlik, hayat pahalılığı. Türkiye'de son dönemde her gün televizyonlarda izlediğimiz ve izledikçe duyarsızlaştırılmayı denendiğimiz görüntüler bunlar. Tüm bu katliamların ve gözyaşının içinde tekrardan bir seçim sürecine giriyoruz. Bu seçim sürecinden ne çıkar ne çıkmaz bunları değerlendirmeden önce geçtiğimiz sürece kısaca bir bakmanın faydası olacaktır.

7 Haziran seçimleri: Vaatler ve gerçekler

Türkiye 7 Haziran seçimlerine AKP'nin gericilik, vurgunculuk ve savaş politikalarından bıktığı ve bundan kurtulmak istediği bir süreçte girdi. Tam da bu sebeplerle seçime katılan partilerin büyük bir çoğunluğu seçim stratejilerini AKP karşıtlığı üzerinden kurdu. Seçim vaatleri olarak AKP'nin 17-25 Aralık yolsuzluklarının yargılanması, asgari ücretin yükseltileceği, emekli maaşlarının artırılacağı gibi talepler öne çıkarıldı. Seçime katılan ve barajı geçen partilerin hiç biri dünya halklarına düşman Amerikan emperyalizmine karşı bir tutum ya da söylemde bulunmadılar. AKP'nin sandıkta geriletilmesi, AKP'nin tüm bu politikalarından bıktığını Mayıs – Haziran Büyük Halk Direnişi'nde dile getiren halklarımıza umut olarak sunuldu.

Seçimlerde halk AKP'yi istemediğini bir kez daha gösterdi. Seçime katılıp oy kullananların %60'ından fazlası AKP'ye hayır dedi. Ancak muhalefet partileri halkın iradesini gerçeğe dönüştüremedi, AKP'nin içinde yer almadığı bir hükümet oluşturulamadı. Bu yetmezmiş gibi seçim öncesi verilen vaatlerin hiç biri gerçeğe dönüştürülmedi. Ne asgari ücret artırıldı ne de yolsuzluk yapan bakanlar yargılandı.

Yunanistan'da SYRIZA örneğinde olduğu gibi Türkiye'de de halka söz verenler sözlerini tutmadı. Erdoğan – AKP diktası aynen yerinde kaldı. Durumu en güzel özetleyen şey Bülent Arınç'ın "Hatta bazen şaşırıyorum, bu ülkede bir seçim oldu mu gerçekten. Çünkü başbakan, bakanlar, hükümet yerinde" sözleri oldu.

20 Temmuz Suruç Katliamı ve değişen Türkiye

Hükümet kuruldu mu, kurulacak mı, koalisyon kimle olur nasıl olur tartışmaları sürüp giderken 20 Temmuz günü bir kâbusla uyandık. "Beraber savunduk, beraber inşa ediyoruz" sloganıyla Kobanê'ye geçmek için Suruç'a gelen SGDF üyesi 33 dostumuz hain bir bombalı saldırıyla katledildi. Katliamı gerçekleştiren canlı bombanın 20 yaşında bir IŞİD'li olduğu ortaya çıktı. Burjuva medya katliamın sorumluluğu salt IŞİD'e yıkmaya çalışarak Ortadoğu'yu kan gölüne çevirmek isteyen Amerika'nın IŞİD ve benzeri yapılara olan desteğini göz ardı etti. Türkiye'yi IŞİD mıntıkasına çeviren Erdoğan – AKP diktasının desteğini göz ardı etti. Ne ABD ne de Erdoğan – AKP yönetimi sorumluluktan kaçamaz.

Katliamı fırsata çeviren AKP, sözüm ona IŞİD'e operasyon yapma bahanesiyle sendikaları, evleri, dernekleri bastı. Anayasal hak olan basın açıklamalarını yasakladı, eylemlere saldırdı. Darbesini sola indirmeye çalışan AKP'nin gözaltına aldığı IŞİD'li sayısı sembolik olurken, öte yandan yüzlerce ilericiyi, devrimciyi, yurtseveri gözaltına aldı.

24 Temmuz Erdoğan –Obama Darbesi

Suruç Katliamı'nın hemen ardından ise bir süredir ABD'yle görüşmeleri sürdüren AKP, 24 Temmuz'da Türkiye – ABD anlaşmasını imzaladı, İncirlik Üssünü ABD'ye açtı. Türkiye – ABD "IŞİD'e karşı birlikte hareket edecek" aldatmacası altında, ABD Ortadoğu'yu kan gölüne çevirmek için stratejik bir mevki kazandı. Bu tavizin karşılığında meşruluğunu yitirmiş Erdoğan tekrardan parlatıldı ve Obama yönetimi AKP'nin PKK'yi vurmasına göz yumdu. Bunun üzerine PKK de asker ve polise dönük saldırılarını artırdı. Türkiye'de tekrardan şiddet sarmalı yükselmeye "Şehitler ölmez" ve "Şehit namırın" sloganları atılmaya başladı.

Peki, Erdoğan – Obama Darbesi dediğimiz ve büyük sermaye çevreleriyle AKP dışı kesimlerinde ses çıkartmadığı 24 Temmuz ne anlama geliyor? 24 Temmuz sonrası Türkiye'de artık yeni bir döneme girmiş bulunuyoruz. Bu yeni dönemde Türkiye halkları AKP eliyle ABD emperyalizmine, NATO'ya daha da bağımlı kılınıyor. ABD ise oyun kurucu olarak hem AKP'yi kendi istediği çizgiye getiriyor hem de PKK'ye kendisini yakınlaştırıyor. Yıllarca uyguladığı kontrollü kaos teorisini bir kez daha uyguluyor.

Şapkadan tavşan çıkar mı?

Türkiye açısından böylesi çalkantılı, dengelerin değiştiği, dün söylenenin bugün unutulduğu ve unutturulduğu bir dönemden geçiyoruz. Dün seçimlerde verilen vaatler bugün unutuluyor. Ya da şu günlerde yaşadığımız gibi asgari ücretle ilgili partiler sanki açık artırmadaymış gibi vaatlerde bulunuyor. Barajı aşan siyasi partiler neden yolsuzlukların hesabını sormadığını, halkın taleplerine neden karşılık vermediğini bile açıklamadığı bir ortamda yapılacak seçimler 7 Haziran'dan farklı bir tablo sunmayacaktır. Tutarlı bir anti emperyalizm hattını benimsemeden, Amerika'nın Türkiye ve bölge üzerindeki hesaplarına karşı bir tutum almadan yapılacak şeyler ne yazık ki emekçiler ve halklar açısından çözüm sunmayacaktır.

Ne yapmalı?

Tam da bu noktada şüphesiz akıllara ne yapmalı ve nasıl yapmalı sorusu geliyor. Bugünün koşullarında sandığın çözüm olmaktan çıktığı, birleşik ve etkin bir muhalefetin yürütülemediği bir dönemde, aslında çözüm gene biz de duruyor. Sandıktan umudu olan dostlarımızı da anlayarak, kaygılarını paylaşarak bıkmadan, usanmadan ekmek ve özgürlük mücadelesini sürdürmek, gerçekleri anlatmaya devam etmek ve örgütlenmemizi geliştirmek en acil görevimiz.

İşçiler grevde, direnişte, mücadelede!

2015 tarihi itibariyle grevlerin arttığı bununda etkisinin işçileri köle şartlarında çalıştırma ve iş güvenliğinin olmaması, parça parça olan direnişlerin büyümesine, büyüdükçe genişlemesine ve genişledikçe ilerlemesine sebep oluyor.

Geçtiğimiz mayıs ayında Bursa'daki Renault işçileri Türk Metal'i ezdi geçti. Hedeflerinin Türk Metal'i başlarından def etmek olduğunu söyleyen Renault işçileri bu zaferlerine ulaştıklarını açıkça belli ettiler.

Renault işçileri MESS'in dayatmış olduğu sadakayı ikiye katladılar. İşçiler hedeflerinin örgütlü güçlerini büyütmek için doğru bir sendikaya ulaşmak olduklarını söylediler ve 15 eylül 2015'de DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş sendikası Renault fabrikasındaki üyelerine atmış olduğu mesajda çoğunluğu sağladığını bildirdi. Renault fabrikasında çalışan 6 bin 217 işçinin büyük bir kısmı Türk-Metal'den Birleşik Metal-İş'e geçti.

SERAPOOL işçileri hep bir ağızdan bağırıyor ölmek var dönmek yok...
DİSK'e bağlı cam Keramik-İş'te örgütlenen ve 15 haziran 2015'de direnişe başlayan işçiler direnişlerinin 20.gününde polis ablukasına alındı. Pendik Kavakpınar Mahallesi'nde bulunan SERAPOOL fabrikasındaki işçileri kötü çalışma koşullarına karşı direnişe geçtiler.

Kötü çalışma koşulları, patron baskısı, düşük ücret ve sendikasızlığa karşı direnişe başlayan SERAPOOL işçileri direnişlerinin 117. günündeler.

Gebze'de bulunan Zf Sachs işçileri üretimi durdurdu
Türk Metal'den istifa eden Zf Sachs işçileri taleplerinin yerini getirmek için 25 haziran 2015'de üretimi durdurdu.

İşçiler taleplerinin yerine gelinceye kadar üretimi durdurmaya kararlı olduklarını belirttiler. Türk Metal çetesinin değil, işçi temsilcilerinin tanınmasını isteyen işçiler, sendikaya ait odanın da fabrikadan kaldırılmasını istiyorlar.

Enpay'da çalışan işçiler 10 yıldır esaret altında oldukları Türk-Metal'den istifa ederek Disk/Birleşik Metal-İş sendikasına üye oldular. İşçilerin kendi kaderini yazmasına karşı durmak için Türk-Metal sendikası patrona tazminat ödemekle tehdit etti. Patron işçileri çıkarmaya başladı; bayramdan önce 11 işçiyi işinden eden patron bayramdan sonra 12 işçiyi daha işinden etti. İşçiler patronun el ele verdiği çeteye (Türk Metal) karşı direnmeye devam ediyorlar.

Disk/Birleşik Metal-İş konuyla ilgili yaptığı açıklamalarda Enpay işçilerinin bu onurlu mücadelesinin yanında olduklarını belirttiler. Fabrika yönetimi polisle iş birliği içerisinde yürüttüğü yıldırma politikaları ile direnişi baltalamaya çalışmakta olup 26.Temmuz'da polisin direnişe yönelik gerçekleştirdiği saldırıda DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Kocaeli Şube Başkanı gözaltına alındı.

Sakarya'da bulunan Alimex Alüminyum fabrikasında çalışan işçiler örgütleniyor. Nisan ayında yeterli üye sayısını tamamlayan Alimex işçileri mücadeleyi sürdürmeye devam ediyor.

300 işçinin çalıştığı Alimex fabrikasında sendikanın iş yeri için yapmış olduğu çoğunluk tespiti başvurusuna Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı olumlu yanıt verdi.

Bakanlığın yapmış olduğu bu tespit sonucuna patron cephesinden itiraz geldi. Önümüzdeki günlerde ise iş yerinde toplu sözleşme müzakerelerinin başlaması bekleniyor.

Ankara Ostim'de faaliyet yürüten ve yaklaşık 40 işçinin çalıştığı Klimson Klima fabrikasında işçiler sendikaya üye oldular. 15 mayıs'da çoğunluk tespiti için bakanlıktan olumlu sonuç çıktı. Bu gelişmeye patronun karşılığı ise örgütlenme çalışmalarında öncülük yapan işçileri işten çıkarmak oldu.

Klimson işçileri ise arkadaşlarının yanında olarak üretimden gelen gücünü kullandı. Patronla sendika arasındaki görüşmeler sonucunda yapılan protokolle anlaşma sağlandı. Yetki belgesinin de alınmasıyla toplu sözleşme taslağı hazırlandı. İş yerinde TİS görüşmeleri başlamış oldu.

16 Eylül'de İzmir Aliağa'da bulunan Kubilay Boya'da sendikal süreç devam ederken patronun bir işçiyi işten atması sebebiyle Petrol İş Sendikası'na üye olan 50 işçi direnişe çıktı. Petrol-İş Aliağa Şube Başkanı Ahmet Oktay işten atmalarla ilgili şunları söyledi; "Kubilay Boya tarafından alınan bu kararları ve işten atmaları asla kabul etmeyiz. Bir an önce işten atılan arkadaşımız işe geri alınacak ve sendikamızı tanıyacaklar."

İşçilerin, emekçilerin haklarının gasp edildiği, günden güne hayatın pahalılaştığı bu dönemde emek cephesinde direnişler sürecek gibi duruyor. "Yolumuz işçi sınıfının yoludur" diyen biz İlerici Gençler'in önünde direnen işçilerle omuz omuza olma ve genç işçi arkadaşlarımızla mücadeleyi büyütme görevi duruyor.

Atakan **Vurun**

Yunanistan'da seçimler ve SYRİZA

Yunanistan'da 20 Eylül seçimlerinden bir önceki seçimde (25 Ocak 2015'te yapılan genel seçimlerde) % 36 oranında oy alarak 149 milletvekili çıkaran SYRİZA merkez sağ ANEL partisi ile koalisyon hükümeti kurmuştu. Seçimlerden önce dış borçları ödemeyerek emperyalizme karşı duracağını ve kemer sıkma politikaları yerine refah politikalarıyla kapsamlı iyileştirmeler yapacağını vaat eden SYRİZA seçim öncesi vaatlerinin aşağı yukarı hiçbirini hayata geçiremedi. Troyka ile yapılan görüşmeler umulduğu gibi olmadı. Yaşanan bunalımların, partideki muhalif seslerinin yükselmesinin ve istifaların ardından güven tazelemek amacıyla erken seçime gitme kararı alındı. 20 Eylül'de yapılan, katılımın %56 oranında kaldığı seçimlerde SYRİZA oyların %35. 4' ünü alarak tekrar birinci parti olarak çıktı. Katılım oranının oldukça düşük olması halkın parlamenter mücadeleden beklentisini açıklarken, SYRİZA'ya ise kendisinden beklenen sol çıkışı yapamasa da diğer partilere göre sicilinin temiz olması, Yunanistan'ı bugüne kadar yöneten partilere göre "temiz" bir geçmişe sahip olması nedeniyle halk tarafından bir şans daha verildi.

SYRİZA'NIN ilk dönemi ve TROYKA ile yürütülen müzakereler

Troyka denilen Avrupa Birliği (AB), Avrupa Birliği Merkez Bankası (AMB) ve Uluslararası Para Fonu (IMF)'dan oluşan emperyalist blok ile Yunanistan hükümeti arasında dış borçların ödenmesi ve sağlanan maddi yardım konularında bir takım görüşmeler gerçekleştirdi. İlk seçimlerden önce oldukça sol ve radikal söylemler kullanan SYRİZA'nın ezilen tüm ülkelerin halklarına bir örnek olmasını istemeyen Troyka, SYRİZA'yı devirerek tüm dünyanın gözü önünde başarısız yapmayı amaçladı. Troyka'nın, Yunanistan'a nakit akışını devam ettirmek için kemer sıkma politikalarını dayatması ve dış borcun ödenmesi için zorlaması SYRİZA'nın elini kolunu bağladı. Troyka her görüşmede onur kırıcı bir üslupla daha ağır şartlar öne sürdü. SYRİZA ise emperyalizmle bağları koparmak şöyle dursun bunu bir tehdit amaçlı olarak bile kullanmayarak eli kolu bağlı bir şekilde Troyka'nın dayatmalarını her görüşmede daha da aşağılanarak kabul etmek zorunda kaldı.

SYRIZA'nın AB'den ve Euro bölgesinden çıkarılma korkusuyla her defasında daha fazla taviz vererek Yunanistan'daki herhangi bir merkez sağ partinin yapacaklarının önüne geçememesinin sebebi kapitalizmle ilişkilerini tamamen koparma amacı olmayan bir siyasi çizgiyi temsil etmesiydi. Böylelikle Troyka'nın dayatmalarından ve de kemer sıkma politikalarından vazgeçilememesiyle SYRİZA'nın seçimden önce vaat ettiği asgari ücretin ve emekli maaşlarının iyileştirilmesi, belli sosyal hakların genişletilmesi, borçların ödenmemesi, özelleştirmelerin durdurulması gibi birçok şey kâğıt üzerinde kalmış oldu.

5 Temmuz Halk Oylaması

Yunanistan'da 5 Temmuz'da yapılan referandum ile Troyka'nın dayattığı kemer sıkma politikaları halk oylamasına sunuldu. Oylanan kemer sıkma programı emekli aylıklarında kısıtlamalar ve belli ürünlerin KDV oranlarının yükseltilmesi gibi maddeler içeriyordu. Referandum, güçlü bir hayır oyuyla arkasına halkın desteğini alarak Troyka karşısında yürütülen müzakereler için pazarlık gücünü artırmak isteyen SYRIZA liderliğinin istediği gibi sonuçlandı. Halk yüzde 61 oyla kemer sıkmaya hayır dedi. Ancak daha referandumdan önce SYRIZA lideri Çipras, kreditörlere yazdığı mektupta dayatılan kemer sıkma programını bir iki pürüz dışında kabul ettiklerini ifade ediyordu. Nitekim öyle de oldu. Referandumdan sonraki süreçte referandumda oylanan programdan daha ağır şartlar üzerinde anlaşıldı. Referandumdan hemen sonra maliye bakanlığı görevinden istifa eden Yanis Varufakis, yaptığı bir açıklamada üçüncü kurtarma paketini kabul ederek referandumda kemer sıkmaya hayır diyen yüzde 61'e ihanet ettiklerini ifade etti.

SYRİZA'dan istifalar ve seçim

Tüm bunlar yaşanırken SYRİZA'da önce parti içi muhalefet sesleri yükselmeye başladı ve ardından istifalar peş peşe geldi. Çipras'ın seçimlerden önce verdiği sözleri yerine getirmemesi gerekçesiyle SYRİZA'dan ayrılan 25 milletvekili mecliste Halkın Birliği grubunu kurdu. Eski çevre ve enerji bakanı olan Panayotis Lafazanis önderliğinde Halkın Birliği Partisi kuruldu. Lafazanis yaptığı açıklamalarda halkın kemer sıkma politikalarından bıktığını ve gerekirse Euro'dan çıkış rotasını izleyeceklerini ifade etti. Takip eden süreçte SYRİZA merkez komitesinden 53 üye istifa etti ve bu 53 kişinin çoğu Halkın Birliği Partisi'ne geçti.

SYRİZA'da yükselen muhalefet baskısı altında erken seçim kararı alındı. Eski maliye bakanı Yanis Varufakis seçimlerde tekrar SYRİZA'dan aday olmayacağını açıklarken, SYRİZA'dan ayrılan eski meclis başkanı Zoi Konstantopoulou ise Halkın Birliği Partisi'ne geçti.

20 Eylül seçimi

Katılım oranın %56 oranında kaldığı 20 Eylül seçimlerinde %35 oranında oy alan SYRİZA 145 , %28 oranında oy alan Yeni Demokrasi ise 75 sandalye kazandı. Aşırı sağ faşist parti olarak bilinen Altın Şafak % 7, merkez soldaki PASOK-DİMAR ittifakı % 6, Yunanistan Komünist Partisi % 5. 5, To Potami % 4, SYRİZA'nın hükümet ortağı olan Bağımsız Yunanlar (ANEL) % 3. 7, ilk defa meclise giren Merkez Birliği ise %3. 5 oranında oy aldılar. SYRİZA'dan kopan sol kanat Halkın Birliği ise % 2. 8 oyda kaldı ve % 3 barajını geçemedi. Seçimlerin ardından tekrar eski hükümet ortağı olan ANEL ile Çipras başbakanlığında hükümet kuruldu.

Çözüm SYRİZA Değil!

SYRİZA hükümet olduğu ilk dönemde verdiği sözleri tutmamış, vaat ettiklerini hayata geçirememişti. Çözümün devrimden geçtiğini bilenler, emperyalizmin taleplerine ne kadar yakınlaşılırsa, halkın taleplerinden o kadar uzaklaşıldığını bilir. SYRİZA'nın bu seçimlerde oy oranını koruması onun düzen içi siyaset yöntemine hapsolmuş olduğunu, emperyalizme karşı net bir tavır gösterme konusunda sınıfta kaldığını ya da siyaset tarzıyla kitlelere sistem içi mücadeleyi aşıladığını değiştirmiyor. Yunanistan'da var olan kapitalizmin sorunudur, öyleyse çözüm de kapitalizmin yenilmesidir.

Ozan **Dingçi**

Suruç Katliamı'nın hesabını soracağız!

20 Temmuz 2015 sabahı Kobanê'ye insani yardım götürmek ve enternasyonal dayanışmayı örmek için kampanya örgütleyen Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu SGDF üyesi gençler; sınırı geçmeden Suruç'ta yaptıkları basın açıklaması sırasında canlı bomba saldırısı ile katledildi. Bu katliam ellerinde kitaplardan, oyuncaklardan, çocuk bezlerinden ve kuru gıdadan başka bir şey olmayan sosyalist gençlere yapıldı.

Sabah saatlerinde dört bir yandan Suruç'a gelen SGDF üyesi dostlarımız Amara Kültür Merkezi'nde toplanmaya başladı. Sayıları 300'ü bulan sosyalistler kahvaltılarını yaptıktan sonra öğlen 11.30 sularında yaptıkları basın açıklaması sırasında saldırı gerçekleşti. Gerek toplanma gerekse basın açıklaması sırasında kültür merkezi etrafında hiç polis olmaması saldırının son derece planlı yapıldığını bizlere gösterdi. Bu eylem son yıllarda Türkiye ilerici, devrimci, yurtsever gençliğine yapılmış en kanlı saldırı olarak tarihin kara sayfalarına yazıldı. Yapılan kontrgerilla eyleminde 33 dostumuz, yoldaşımız şehit oldu ve 104 dostumuz, yoldaşımız yaralandı. Kimliği belirlenen Şeyh Abdurrahman Alagöz isimli saldırganın IŞİD çetesiyle bağlantısı kesinleşti. Patlama sonrası yaralılara yardım etmeye gelen halka patlama sırasında ortada olmayan polis biber gazı ve tazyikli suyla saldırdı.

Suruç katliamının ardından ABD olmak üzere AB, İsrail, Suudi Arabistan ve Katar'ın olduğu savaş cephesinin içine Türkiye de doğrudan çekilmeye başlandı. Topraklarımız artık cihatçı çetelere ev sahipliğinin yanı sıra, onların provokasyonlarına, saldırılarına ve katliamlarına açık bir hale geldi. Gelinen bu durumun en büyük sorumluları emperyalizm ve hiç şüphesiz onun işbirlikçisi AKP-Erdoğan hükümetidir. AKP-Erdoğan hükümeti; IŞİD, El Nusra, Hür Suriye Ordusu, Fetih Ordusu, El Kaide ve İhvan adlı çetelere yolladığı silah yüklü tırların, bu çetelerle birlikte işlediği savaş suçlarının ve Ortadoğu'da katledilen binlerce insanın bedelini ödemekten kurtulamayacak.

Katliam sonrası değişen dengeler…

Katliamın hemen ardından ABD'ye açılan İncirlik Üssü etkisini bugünlerde daha iyi gördüğümüz Erdoğan-Obama darbesinin habercisi oldu. İç ve dış kamuoyunda IŞİD destekçisi olarak eleştirilmeye daha fazla dayanamayan AKP-Erdoğan hükümeti sınırda IŞİD geçişini zorlaştırmaya başladı. Katliamın suçunu HDP'ye yüklemeye çalışan açıklamalar yapan Erdoğan-AKP hükümeti kendini kurtaramadı. Katliam sonrası IŞİD'le bağlantısı iyice gün yüzüne çıkan hükümet terörün her türlüsüne karşı olma söylemi ile PKK, YPG ve PYD'yi IŞİD ile bir tutarak IŞİD'e karşı göstermelik operasyonlar yaparken Kürtleri vurabileceği bir zemin yarattı. PKK tarafından Suruç Katliamı ile ilişkilendirilerek yapılan saldırılar sonucu Erdoğan-AKP hükümeti ABD'nin bilgisi ve desteği ile Kuzey Irak'ta bulunan 400'den fazla PKK hedefini vurdu.

Suruç'un hesabını soralım!

Katliam ile başlayan süreç Obama-Erdoğan darbesi temeliyle Türkiye'nin yeni bir savaş dönemine girmesine sebep oldu. Katliamın ve tüm bu yaşananların asıl sorumluları Ortadoğu'yu kana bulayan emperyalist savaş bloğunun ve onun en büyük destekçisi Erdoğan-AKP Hükümeti'nindir. Emperyalist savaş bloğunu sorumluların dışında tutmak biz ilerici, devrimci ve yurtseverlerin büyük resmi görmesini engeller. Suruç şehitlerinin ve Ortadoğu'da katledilen halkların hesabını sormak ülke ve bölge halklarına karşı sorumluluk duygusu taşıyan tüm kesimlerin, başını ABD'nin çektiği emperyalist savaş bloğuna ve bu bloğun beslemelerine karşı ortak tavır almaları gerekmektedir. Biz ilerici, devrimci ve yurtseverlerin emperyalizme ve onun işbirliklerine karşı birleşmesi enternasyonalizmin ve yurtseverliğin gerekliliğidir. Halklara barış getirmek için başka çaremiz yoktur.

Ege **Şener**

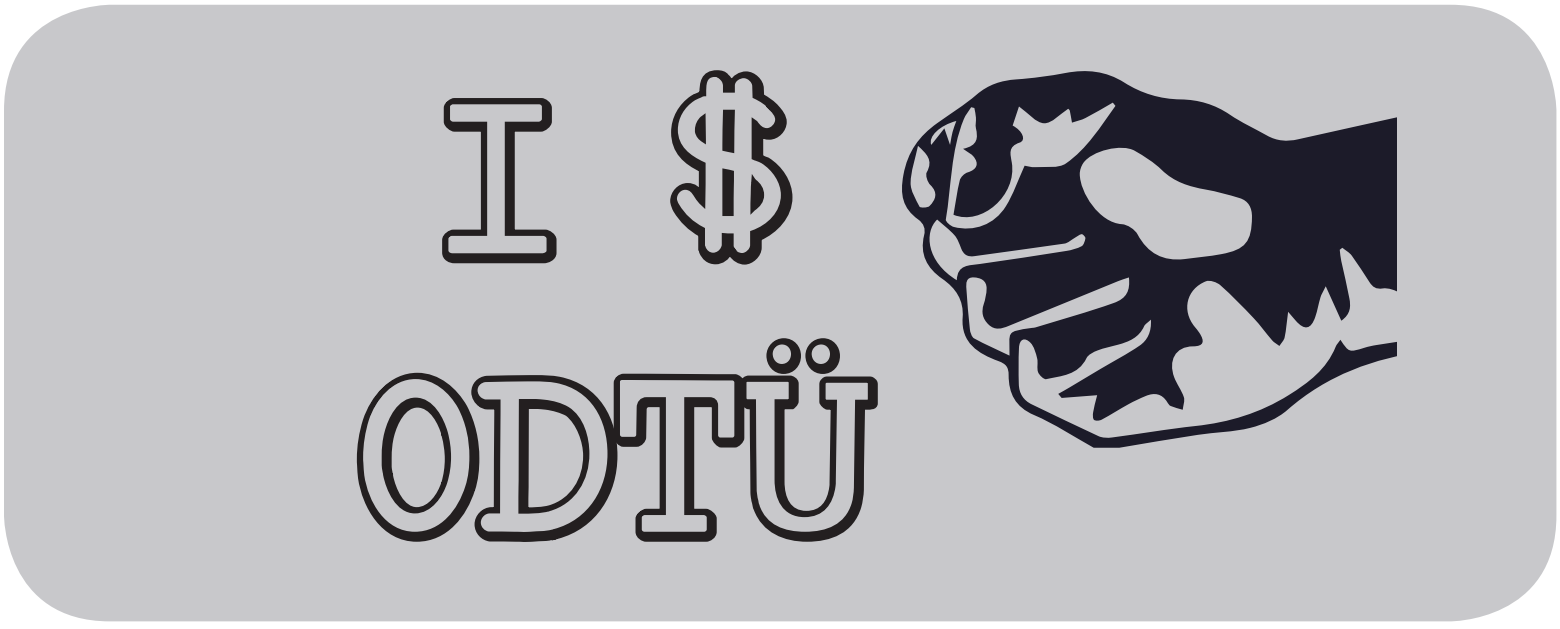

Üniversitelerimizi Neo-Liberalizme teslim etmeyeceğiz!

Kıbrıs'ta ODTÜ'nün bir kampüsü var. Özet geçmek gerekirse, Annan Planı ile Rum tarafına devredilmesi düşünülen bölgeye yapılan okul, hem siyasi açıdan hem de ekonomik açıdan bölge için çok önemli. Kampüs devlet tarafından yapılmış ve yeni bir sistem olarak "devlet eliyle özel üniversite" işlemi görüyor. Yani taşeronlaşmanın ve prekarizasyonun* son aşaması olarak görülebilir okul. Okul yönetimi senelik sözleşmelerle "sesi çok çıkan" akademisyenleri de baskı altına alıyor. Devlet bu kampüste denediği sistem tutarsa, Türkiye'deki üniversitelere de uygulayacak gibi duruyor. Bu yüzden okulun önemi bir hayli büyük.

Dünya genelinde özellikle de 1980 sonrası Margaret Theatcher ile yükselen neo-liberalizmin ve kapitalizmin her şeyi alınıp satılabilir hale getirmesi, emeğin köleleştirilmesinin yanında üniversitelerdeki yansıması har(a)çlardır. Devletin üniversiteleri sermayenin hizmetine sunması ve halk için değil sermaye için bilim üreten kurumlara dönüştürmesi, üniversitelerin öğrencilere dönük yaklaşımlarını değiştiriyor. Devlet, okullarda harç uygulaması ve aslında devletin sağlaması gereken barınma, yiyecek gibi temel ihtiyaçların da meta haline getirerek öğrencilerin kanını emiyor, bir yandan da üniversite okumayan gençleri işsizliğe sürüklüyor.

Yüksek Har(a)çlı Devlet Üniversitesi: ODTÜ Kuzey Kıbrıs

ODTÜ Kuzey Kıbrıs Kampüsü de ilk kurulduğunda kendini "yüksek harçlı devlet üniversitesi" olarak tanımlıyordu. Daha sonradan devlet üniversitesi olmak adı altında öğrencilerin hesap sormalarına karşılık kendini artık "özel statülü devlet üniversitesi" olarak tanımlamaya başladı. Okul öğrencilerden gelen istekleri baskılamak için bu tanımı kullanmaya devam etti.

Öğrenci başına 6000 lira destek alan okul, bu yardımı peyzaj ve reklam amacıyla kullanıyor. Okulda hoşnutsuzluk oranı çok yüksek. Örneğin öğrenci yemekhanesinde yemek 6 lira. Dışarıdan bakıldığında gerçekten de muazzam gibi duran, sanki okulda her şey günlük güneşlik gibi gösteren reklamlarına karşılık bizler biliyoruz ki okuldaki ekonomik sorunlar, idari personelin vurdum duymazlığı ve yapılan hatalar öğrencilerin sinir kat sayısını arttırmaktadır. Okulu biraz bile yaşanır kılan tek şey ise öğrencilerin kendi arasında geliştirmek zorunda kaldığı yardımlaşma duygusu.

Son iki sene içinde yemekhaneye, yurtlara ve okul harçlarına yapılan zamların geri alınmasını istiyoruz. Kısacası bizlere müşteri gibi değil öğrenci gibi davranan bir üniversite istiyoruz.

*Prekarizasyon: Emeğin değersizleştirilmesi

Ozan Eray **Gökçin**

Tarihte kanlı bir sayfa: 12 Eylül

Bu yıl 12 Eylül'de etkilerini hâlâ görmekte olduğumuz faşist 12 Eylül 1980 darbesinin 35. yılını yaşıyoruz. Faşist askeri darbenin 35. yılında izleri ve darbe geleneği hâlâ hayatımızda.

Cehennem yolunun taşları

Türkiye'de 1960'lı yıllarda Türkiye İşçi Partisi'nin kurulmasıyla sol hareket ivme kazanmış, öğrenci gençlik hareketleri büyümüş ve Deniz Gezmiş, Harun Karadeniz, İbrahim Kaypakkaya ve Mahir Çayan gibi gençlik önderleri sürecin çıkarttığı gençlik liderleri olmuştu. Bu dönem ise 12 Mart 1971 muhtırası ve dönemin gençlik önderlerinin öldürülmesiyle kapanmıştı.

Tüm baskı ve zulüme rağmen Türkiye'nin devrimcileri anka kuşu misali küllerinden yeni doğmuş ve 70'li yıllarda mücadeleyi yeniden yükseltmişlerdi. 70'li yıllar Türkiye sol hareketi açısından devrimle taçlandırılabilecek derecede hareketin örgütlü bulunduğu yıllardı. Görkemli 1 Mayıs'lardan kitlesel üniversite işgallerine, DİSK'te örgütlenen kitlesel işçi çalışmalarından, mahalle çalışmalarına ve kadın örgütlenmelerine değin dört bir yanda solun yıldızının parladığı, insanların akın akın sol hareketlere aktığı bir dönemdi. Sol hareketin yükselişinden rahatsız olan sermaye grubu ve iktidar odakları eliyle 1969'da kurulan MHP ve ülkü ocakları aracılığıyla ise gene o dönemde kendini solda tarifleyen tüm kesimlere faşist saldırılar düzenleniyor ve sokaklar "sağ-sol çatışması" var izlenimiyle kana bulanıyordu. Her gün insanlar ölüyor, sol hareket halka saldıran faşist odakların kapatılması için fiili ve meşru mücadele yürütüyordu.

11 Eylül 1980'de ne oldu?

Darbe koşulları hazırlandıktan sonra Kenan Evren önderliğindeki TSK ülke yönetimine el koyup, meclisi lağvetti. Peki, biz sosyalistlerin lanetlemekten ve hâlâ mücadele etmekten geri durmadığı faşist darbe neler yaptı?

- 1 milyon 683 bin kişi fişlendi.
- Açılan 210 bin davada 230 bin kişi yargılandı.
- 7 bin kişi için idam cezası istendi.
- 517 kişiye idam cezası verildi.
- Haklarında idam cezası verilenlerden 50'si asıldı.
- İdamları istenen 259 kişinin dosyası Meclis'e gönderildi.
- 71 bin kişi TCK'nin 141, 142 ve 163. maddelerinden yargılandı.
- 98 bin 404 kişi "örgüt üyesi olmak" suçundan yargılandı.
- 388 bin kişiye pasaport verilmedi.
- 30 bin kişi "sakıncalı" olduğu için işten atıldı.
- 14 bin kişi yurttaşlıktan çıkarıldı.
- 30 bin kişi "siyasi mülteci" olarak yurtdışına gitti.
- 300 kişi kuşkulu bir şekilde öldü.
- 171 kişinin "işkenceden öldüğü" belgelendi.
- 937 film "sakıncalı" bulunduğu için yasaklandı.
- 23 bin 677 derneğin faaliyeti durduruldu.
- 3 bin 854 öğretmen, üniversitede görevli 120 öğretim üyesi ve 47 hâkimin işine son verildi.
- 400 gazeteci için toplam 4 bin yıl hapis cezası istendi.
- Gazetecilere 3 bin 315 yıl 6 ay hapis cezası verildi.
- 31 gazeteci cezaevine girdi.
- 300 gazeteci saldırıya uğradı.
- 3 gazeteci silahla öldürüldü.
- Gazeteler 300 gün yayın yapamadı.
- 13 büyük gazete için 303 dava açıldı.
- 39 ton gazete ve dergi imha edildi.
- Cezaevlerinde toplam 299 kişi yaşamını yitirdi.
- 144 kişi kuşkulu bir şekilde öldü.
- 14 kişi açlık grevinde öldü.
- 16 kişi -kaçarken- vuruldu.
- 95 kişi -çatışmada- öldü.
- 73 kişiye -doğal ölüm raporu- verildi.
- 43 kişinin -intihar ettiği- bildirildi.

Darbe hükümeti tarafından sebep olarak, siyasi iktidarsızlık gösterilmesine rağmen biz ilerici, devrimci, yurtseverler olarak biliyoruz ki bu faşist darbe ülke genelinde yükselmekte olan sınıf bilincini ve sosyalist örgütlenmeyi hedef almıştır. Bu yapılanlarla yükselen sınıf mücadelesi durdurulmak istenmiş, gelişen sol hareket yok edilmeye çalışılmıştır.

Peki, kimdir bu darbenin çocukları?

12 Eylül zamanı mağdur edebiyatı yapıp alttan alttan darbeyi alkışlayanlardır. Güya darbelere karşı gibi davranıp 12 Eylül baskı rejiminin tüm enstrümanlarını çalanlardır. Yani şuanki AKP hükümeti ve Erdoğan'dır.

Can **Yüksel**

TÜM İGD'den haberler

İstanbul'da Newroz kutlaması

Bu yıl zulme karşı direnenlerin, emekçi kesimin, barışı özlemle kucaklayan bütün halkların mücadele ateşini yükselttiği Newroz, 22 Mart günü Kazlıçeşme Meydanı'nda kutlandı.
Kürt halkının Demirci Kawa önderliğinde zalim hükümdar DEHAK'a karşı isyan ettiği gün olarak kutlanan Newroz'da yüz binlerce kişi halkların kardeşliği şiarını yükseltti. Kazlıçeşme'de kutlanılan Newroz'a sabah saatlerinden itibaren iki koldan yürüyüşle giriş yapıldı. Newroz'da TÜM-İGD "NEWROZ PİROZ BE" pankartıyla alana giriş yaptı. Çok sayıda kurumun katıldığı Newroz'da Grup Munzur sahne aldı.

Mehmet Ayvalıtaş'ın mahkemesinde polis saldırı

Gezi Şehitlerinden olan Mehmet Ayvalıtaş'ın mahkemesi 25 Mart günü Kartal Adliyesi'ndeydi. Mahkemeye avukatların zoruyla aileyi aldılar. Mahkeme sırasında Mehmet Ayvalıtaş'ın babası fenalaştı ve hastaneye kaldırıldı. Dışarıda mahkemeyi izleyenlere ise polis saldırdı. Saat 12:00 gibi avukatlar bilgi vermek için dışarı çıktılar ve bir kez daha polis şiddetini kınadılar. Dava 24 Haziran'a ertelendi.

İlerici Gençler'den Sinan Sağır için taziye ziyareti

Gerici İŞİD çetelerine karşı savaşta son olarak MLKP savaşçısı Sinan Sağır (Suphi Garzan), Rojava'nın Serêkaniyê kentinin Alya cephesinde faşist dinci IŞİD çeteleri ile savaşırken 3 YPG/YPJ savaşçısı ile birlikte şehit düştü.

İlerici Gençler de 25 Mart'ta Hürriyet Mahallesi HDP Seçim Bürosu'nda taziyeleri kabul eden aileyi ziyaret etti. Acılı aileye Sinan'ın siper yoldaşları olarak ziyarette bulunan İlerici Gençler Sinan için oluşturulan anı defterine mücadelesini selamladıkları mesajlarını yazdılar.

İstanbul Üniversitesi'nde Kızıldere anması

İstanbul Üniversitesi'nde öğrenciler, 30 Mart 1972'de Kızıldere'de katledilen Mahir Çayan ve arkadaşlarını eylem yaparak andılar.
Saat 12:00'da İstanbul Üniversitesi'nde Havuzlu Bahçe'de bir araya gelen öğrenciler önce devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunup ardından Beyazıt kampüsü giriş kapısına doğru sloganlar atarak yürüyüşe geçti. Burada basın açıklaması okundu ve ardından üniversitenin giriş kapısına pankart asıldı. İlerici Gençler'in de katılarak destek verdiği eylem Gündoğdu Marşı okunarak sonlandırıldı.

Benim Rektörüm Raşit Tükel!

İstanbul Üniversite'sinde yapılan rektörlük seçimlerinde birinci olmasına rağmen siyasi iktidar tarafından 2.sırada olan Mahmut Ak rektör yapıldı. Bunu protesto etmek isteyen İstanbul üniversitesi Demokratik Üniversite Girişimi 3 Nisan'da basın açıklaması yaptı. İlerici öğrencilerin de destek verdiği açıklamada Rektör adayı Raşit Tükel ise yaptığı konuşmada üniversite seçimlerinin atamalara dönüştüğünü ve yönetimin siyasi iktidara bağlı hale geldiğini vurguladı.

İstanbul Üniversitesi rektörüne sahip çıkıyor

İstanbul Üniversitesi Raşit Tükel'e sahip çıktı, Tayyip Erdoğan'ın daha az oy alan Mahmut Ak'ı atamasını kabul etmeyeceklerini bir kez daha gösterdi. 6 Nisan'da gün boyunca yapılan forumların, şenliklerin ardından üniversite öğrencileri okulu terk etmeme kararı aldı. Ancak Raşit Tükel'in okula gelmesiyle birlikte gece 23.00 gibi öğrenciler ana kapı önünde bir basın açıklaması yaparak eylemlerini sürdüreceklerini bildirdiler.

TÜM İGD'den haberler

İlerici Gençlik sokaklarda, meydanlarda

TÜM-İGD'li gençler, İlerici Gençlik Dergisi'nin 34. sayısı için Kadıköy'de, Kartal'da, Mersin Üniversitesi'nde stant açtı.

Stand açarak dergi satışı yapan gençler "Sistemin suskunları değil halkın slogancısı olalım", "Hırsıza hırsız katile katil diyelim!" ve "Ne sınıfta ne de sokakta gericiliğe geçit vermeyelim" ajitasyonlarını haykırdı.

Zeki Göker'e yapılan saldırı protesto edildi

30 Mayıs'ta Gezi'nin yıl dönümünü anmak için Zeki Göker Kültür Merkezi'nden sallandırılan Gezi Şehitleri afişi kurşunlandı. Bu faşist saldırıyı protesto etmek için Birleşik Haziran Hareketi çağrıcılığında 1 Haziran'da saat 19:30 Kadıköy Boğa heykeli önünde buluşuldu.
Buradan saldırının gerçekleştirildiği Zeki Göker Kültür Merkezi'ne doğru yürüyüş düzenlendi. İlerici Gençler'in de destek verdiği eylemde Zeki Göker Kültür Merkezi'ne gelindiğinde basın açıklaması okunuldu.

Metal işçileri için İstanbul'da destek yürüyüşü

Çığ gibi büyüyen metal işçilerinin direnişine destek olmak için 21 Mayıs günü İstanbul Mecidiyeköy'de bir yürüyüş yapıldı.
Saat 19.00'da KESK'in çağrısıyla yapılan eyleme TÜM-İGD'nin yanı sıra çok sayıda kurum, parti, dernek katıldı. Eylemde "Metal işçisi yalnız değildir", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek" sloganlarıyla MESS (Türkiye Metal Sanayicileri Sendikası) önüne yüründü. MESS'in önünde yapılan açıklamanın ardından eylem sona erdi.

Soma Katliamı'nın birinci yılında on binler sokaklardaydı

Soma'da resmi rakamlara göre 301 işçinin katledilmesinin üzerinden bir yıl geçti. Katliamın birinci yılında İstanbul'da, Soma'da, İzmir'de, Ankara'da, Mersin'de, Denizli'de ve birçok ilde on binler sokaklara çıkarak Soma Katliamı'nı unutmadıklarını gösterdiler ve iş cinayetlerine dikkat çektiler.

İÜ öğrencileri Soma'yı unutmadı

İstanbul Üniversitesi öğrencileri 13 Mayıs günü saat 12.30'da yaptıkları eylemle Soma Katliamı'nın yıldönümünde katliamı protesto etti. Okulun bazı yerlerine baret ve kömür bırakan öğrenciler okul içinden yürüyüş gerçekleştirdi. TÜM-İGD'li gençlerin de yer aldığı eylemde Soma Katliamı'nın sorumlusunun, AKP'nin işçi düşmanı politikaları olduğu vurgulandı.

İstanbul Kadıköy Lisesi haykırdı: İş kazası değil cinayet!

Kadıköy Lisesi öğrencileri de saat 15.30'da bir eylem düzenledi. Eylemde Kadıköy Lisesi önünde toplanılarak önce Bahariye İlköğretim Okulu'na oradan da Mehmet Ayvalıtaş'a bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Haziran'dan kitlesel eylem

Birleşik Haziran Hareketi saat 19.30'da katliamın birinci yılında Kadıköy'de eylem yaptı. İlerici Gençler'in de katıldığı eylemde Kadıköy Boğa Heykeli'nin önünde buluşuldu. Binlerce kişi sloganlarla alkışlarla Kadıköy Boğa'dan İskele Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Kadıköy'de yitirdiğimiz Bahadır Grammeşin de taşınan pankartla ve atılan sloganlarla eylemde unutulmadı.

Bartın'da Soma eylemi

Bartın Demokrasi Platformu saat 18.00'de Eski Belediye önünde bir eylem gerçekleştirdi. Kurumlar adına ortak basın açıklamasını Eğitim Sen Bartın şube başkanı İsmet İpçi okudu. İlerici Gençler'in de yer aldığı eyleme Amasra'dan gelen maden işçileri iş kıyafetleriyle katıldı.

TÜM İGD'den haberler

1 Mayıs hazırlıklarından

İlerici Gençlik 1 Mayıs özel sayısı gençlerle buluştu
İlerici Gençler 1 Mayıs'ta Taksim'de olmaya çağırdılar ve 1 Mayıs öncesi boyunca İlerici Gençlik özel sayısını İstanbul'da Taksim, Kadıköy, Bakırköy ve Kartal'da, İzmir'de Dokuz Eylül Üniversitesi'nde ve Alsancak'ta, Mersin'de Mersin Üniversitesi'nde stant açarak gençlerle buluşturdular.

Afiş, yazılama çalışmalarından
"Gençlik görev başına, 1 Mayıs'ta Taksim'e" şiarlı afişlerini İstanbul'da Kadıköy, Taksim, Şişli ve Kartal'da, Mersin'de ve İzmir'de asan İlerici Gençler ayrıca yazılama çalışması da yaptılar.

İlerici Gençler'den 1 Mayıs pikniği
İlerici Gençlik 1 Mayıs'ın önemini vurgulamak için 12 Nisan günü Heybeliada'da 1 Mayıs Dayanışma Pikniği'nde bir araya geldi.

Piknik öncesi yemekler kolektif bir biçimde görev dağılımıyla yapıldı. Yemeğe başlamadan önce kısa bir konuşma yapıldı. Yemekten sonra hep beraber halay çekildi. Daha sonrasında yakartop, voleybol gibi oyunlar oynandı.

1 Mayıs Platformu'ndan "1 Mayıs'ta Taksim'deyiz!" eylemi
1 Mayıs yaklaşırken içinde KESK, DİSK, TMMOB, TTB ve çok sayıda ilerici, devrimci kurumun yer aldığı 1 Mayıs Platformu 25 Nisan günü Taksim'de bir eylem düzenleyerek 1 Mayıs'ta Taksim'de olacaklarını duyurdu.

TÜM-İGD'nin de örgütleyici olduğu eylem saat 12.30'da Taksim'de Bekar Sokak önünde kurum temsilcilerinin toplanmasıyla başladı. Buradan sloganlarla Fransız Konsolosluğu önüne yüründü. Konsolosluk önünde yapılan basın açıklaması yapıldı.

1 Mayıs komitesi Bakırköy'de 1 Mayıs'a çağırdı
İstanbul'da 1 Mayıs komitesi 27 Nisan günü Bakırköy'de bildiri dağıtımı yaptı.
Saat 19.00'da başlayan bildiri dağıtımında Bankalar Caddesi de dolaşılarak emekçiler Taksim'e çağrıldı. 1 Mayıs komitesinde yer alan TÜM İGD'li gençler ortak bildiri dağıtımının yanı sıra Bakırköy'de stant açarak 1 Mayıs özel sayılarını da halkla buluşturdu.

1 Mayıs şehitleri anıldı
1 Mayıs tertip komitesi 1 Mayıs şehitlerini 29 Nisan günü Kazancı Yokuşu'nda, Şişhane'de ve Kadıköy'de andı.

77'yi unutmadık!
TÜM-İGD'li gençlerin de içerinde bulunduğu 1 Mayıs tertip komitesi ilk olarak 12.15'de Taksim'de Gümüşsuyu Caddesi'nde bir araya gelerek Kazancı Yokuşu'na yüründü. Burada 1 Mayıs 1977, 1989 ve 1996'da katledilenler anıldı. Yapılan anmada DİSK'ten Arzu Çerkezoğlu, KESK'ten Lami Özgen ve TTB'den Hüseyin Demirüzen birer konuşma yaptı. Konuşmaların ardından 77'de katledilenlerin anısına kızıl karanfiller bırakıldı.

Mehmet Akif Dalcı aramızda!
Kazancı Yokuşu'ndaki anmanın sonrasında İstiklal Caddesi'nden Şişhane'ye yüründü. Burada 1 Mayıs'ta katledilen Mehmet Akif Dalcı vurulduğu yerde anıldı. Anmada Grup Yorum da ezgileriyle yer aldı.

Kadıköy'den yükselen ses: "1 Mayıs'ta Taksim'deyiz!"
Son anma ise 1996 1 Mayıs'ında yitirdiklerimiz için Kadıköy'de yapıldı. Genel – İş sendikasına üye işçilerin yoğun katıldığı bu anmada Taksim iradesi vurgulandı.

TÜM İGD'den haberler

Günlerin bugün getirdiği baskı zulüm ve kandır. Ancak bu böyle gitmez...

1 Mayıs İşçinin Emekçinin Bayramı

İstanbul Eylemi:
Emekçiler ve Dostları Sözlerini Söylediler" Her Yer Taksim Her Yer Direniş"

İstanbul işgal altında, kitleler sokaklarda
1 Mayıs sabahı AKP iktidarı, emekçilerin ve dostlarının 1 Mayıs'a katılımı engellemek için İstanbul'u resmen işgal etti. Taksim'e ve çevre ilçelere giden tüm toplu ulaşımı durdurdu, emek örgütlerinin ve kurumların tuttukları otobüslerin önünü kesti. Tüm bu zorlukları aşarak Beşiktaş'ta, Zincirlikuyu'da, Şişli'de, Fulya'da ve Okmeydanı'nda bir araya gelen halka yirmi binin üzerinde polis, TOMA, tazyikli su ve biber gazıyla saldırdı. Halkın gözünü korkutmak için altısı İlerici Gençler'den olmak üzere yüzlerce gözaltı yaptı. Eli sopalı, bıçaklı birçok sivil faşistini kitlenin arasına sürerek emekçilere, gençlere saldırttı. Ancak korkutmak istediği halk korkusu oldu. Kitleler sokaklara çıktı, bir araya geldi. Sokaklara çıkmayanlar, polis şiddetine karşı direnişçilere evlerini açtı. Zorbaya, katile ve hırsıza pabuç bırakmayacaklarını bir kez daha gösterdi.

Faşizme geçit vermeyeceğiz! Taksim 1 Mayıs alanıdır!

"Yolumuz işçi sınıfının yoludur" diyen TÜM-İGD'liler olarak bizler de 1 Mayıs'ta sokaklardaydık. Binbir zorluğu aşarak pankartımızla, bayraklarımızla ve sloganlarımızla Beşiktaş Meydanı'na ulaştık. AKP'nin polisi birçok noktada olduğu gibi Beşiktaş'ta da saldırdı. Bizler de alandaki dostlarımızla birlikte AKP'nin faşizmine ve saldırılarına karşı direndik, faşizme geçit vermeyeceğimizi haykırdık.

Mersin:
Mersin'de coşkulu 1 Mayıs
Mersin'de "1 Mayıs polis şiddeti olmadan nasıl kutlanır" sorusuna cevap niteliğinde bir 1 Mayıs gerçekleştirildi.

Mersin'de 1 Mayıs programı saat 16.00'da başladı. Mersin Tren Garı'ndan başlayan yürüyüş "Yolumuz İşçi Sınıfının Yoludur" diyen TÜM-İGD'nin de bulunduğu bir çok kurum, sendika ve partinin katılımıyla gerçekleşti. Cumhuriyet Meydanı'na kadar süren yürüyüş polis saldırısı olmaması sonucunda oldukça coşkulu ve bir o kadar da renkli bir şekilde gerçekleşti.

Mersin 1 Mayıs'ın da Taksim'de unutulmadı. Yürüyüş sırasında sık sık atılan "Her yer Taksim her yer direniş", "Taksim'de düşene dövüşene bin selam" sloganlarıyla Taksim'de yapılan şiddete tepkiler dile getirildi. Cumhuriyet Meydanı'nda halaylar ve türkülerle devam eden kutlamalar Kardeş Türküler konseriyle son buldu.

1 Mayıs'ta gözaltına alınanlar serbest bırakıldı

4 Mayıs günü içinde ilericilerin, yurtseverlerin, devrimcilerin ve sendikaların bulunduğu kitle, 1 Mayıs'ta "makul şüpheli" olarak gözaltına alınan 239 kişi için saat 12:00'de Çağlayan Adliyesi'nde toplandı.

Gün boyunca AKP'nin kolluk güçleri, gözaltıları almak için gelen kitleye ve avukatlara defalarca saldırdı. Adliye önündeki bekleyiş süresince avukatlar ve sendikalar basın açıklaması yaptılar.

Gözaltıların tahliye edilmelerinin başlamasıyla birlikte kitle, adliye kapısı önünde bekleyişini devam ettirdi. Gün sonunda 239 kişiden 169'unun serbest bırakılmasına, 70'inin tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edilmesine bu kişilerden de 19'unun tutuklanmasına karar verildi.
Saat 19:30'da 5 ilerici genç de serbest bırakıldı. İlerici Gençler arkadaşlarını

"Yolumuz İşçi Sınıfının Yoludur" sloganlarıyla karşıladı.

TÜM İGD'den haberler

İbrahim Güzelce mezarı başında anıldı

DİSK'in ve TİP'in kuruculuğunu yapan İbrahim Güzelce 11 Nisan'da Topkapı'da mezarı başında anıldı. TKP 1920'nin düzenlediği anmaya dostları, yoldaşları, mücadele arkadaşları ve İlerici Gençler de katıldı.

Anmada yapılan konuşmalarda Güzelce'nin işçi sınıfının özgürlüğü, bağımsızlığı ve sosyalizm için mücadele ettiği vurgulandı.

Süleyman Üstün Anması

İşçi sınıfının Süleyman'ı olarak anılan sendikacı Süleyman Üstün ölüm yıldönümünde (19.05.2015) mezarı başında anıldı.

İşçi sınıfı adına verdiği mücadele ve özellikle sendikalarda verdiği işçi eğitimleri ile birçok kişinin sevgi ve saygısını kazanmış olan Üstün'ün anmasına ailesinin yanı sıra öğrencileri, onunla beraber çalışma fırsatı bulmuş yoldaşları, sevenleri ve Petrol-İş Sendikası Başkanı Mustafa Öztaşkın katıldı. TÜM-İGD'li gençler de anmada yer aldılar ve Süleyman Üstün hocaya duydukları saygıyı dillendirdiler.

TÜM-İGD Şenol Küçük'ü Mersin'de andı

TÜM-İGD Mersin'de 35 yıl önce henüz 19 yaşındayken katledilen İLD-İGD üyesi Şenol Küçük'ü 23 Mayıs günü mezarı başında andı. Anmaya TÜM-İGD'li gençlerin yanı sıra, Küçük'ün yoldaşları da katıldı.

TÜM-İGD'li gençler yaptıkları konuşmalarda ideolojik konular üzerinde görüş birliğine varabilmek için yoldaşça tartışmak yerine işin kolayına başvurup silaha sarılmanın yanlış olduğunu o dönemde yaşanan sol içi çatışmanın bir daha yaşanmaması gerektiğini vurguladılar. Anmada Küçük'ün o dönemdeki sınıf arkadaşlarından Celal Alaçamlı ve TKP 1920 Mersin İl Başkanı Hasan İleri de birer konuşma yaptılar.

Darağacında 3 Fidan Anıldı

Denizler İzmir'de anıldı

Dokuz Eylül Üniversitesi öğrencileri sıkıyönetim mahkemesince idam edilen üç fidanı unutmadı. 5 Mayıs günü üniversitede bir eylem düzenledi.

Kampüsteki yürüyüş esnasında kafeteryalarda açıklamalar yapıldı. İlerici öğrenciler de eyleme katıldı. "Dokuz eylül faşizme mezar olacak", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Katil polis üniversiteden defol" ve "Faşizme karşı omuz omuza" sloganları atıldı. Yürüyüş sonrası Cafetto Kafe'nin önünde basın açıklaması yapıldı.

Üç fidan İstanbul'da anıldı

6 mayıs 1972'de idam edilen Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan 6 Mayıs günü İstanbul'da anıldı.

Yürüyüş Mimar Sinan Üniversitesi önünden saat 16.00'da başladı. Üniversite öğrencileri imzasıyla yapılan eylemde Dolmabahçe'ye yüründü. İlerici Gençler'in de katıldığı eylemde sık sık "Faşizme karşı omuz omuza" ve "Yaşasın birleşik mücadelemiz" sloganları atıldı.

Eylemde ayrıca üç fidana ithafen gençler, fidan da dikti.

Mersin'de Denizler anıldı

Mersin 68'ler Derneği'nin organize ettiği Denizlerin Anması 10 Mayıs günü 68'liler Barış ve Kardeşlik Ormanında TÜM-İGD'nin de bulunduğu bir çok kurumun katılımıyla gerçekleşti.

Dernek başkanı Hasan Kapıkıran'ın günün anlamına ilişkin konuşmasından ve yapılan saygı duruşundan sonra üç fidan anıtına çelenk bırakıldı. Konserler ve halaylarla devam eden etkinlikte öncelikle Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan olmak üzere Harun Karadeniz ve diğer tüm genç fidanların unutulmayacağı, unutturulmayacağı bir kez daha vurgulandı.

TÜM İGD'den haberler

Kemal Türkler katledilişinin 35. yılında mezarı başında anıldı

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu kurucularından, işçi sınıfının mücadelesine hayatını adayan Kemal Türkler katledilişinin 35. yılında mezarı başında anıldı.
İşçilerin, devrimcilerin, ilerici gençlerin ve ailesinin 35 yıldır unutturmadığı Kemal Türkler 22 Temmuz'da mezarı başında karanfillerle anıldı. Saat 11.00'de başlayan anmaya birçok sendikacı dostu ve onun çizdiği yolda mücadele eden işçi katıldı. Devrimci kurumların ve İlerici Gençlik'in de yer aldığı anmada önceki gün yaşanan Suruç Katliamı lanetlendi.

Can Dündar yalnız değildir

5 Haziran günü saat 12:00'da Şişli Cevahir AVM önünden Cumhuriyet gazetesine doğru Can Dündar'a yapılanlara karşı Birleşik Haziran Hareketi yürüyüş gerçekleştirdi.
İlerici Gençler'in de katıldığı yürüyüş sırasında "Can Dündar yalnız değildir" sloganı atıldı. Cumhuriyet gazetesine doğru gelindiğinde Can Dündar desteğine gelen insanları karşıladı, tek tek ellerini sıktı ve çay ikram edildi. Daha sonra basın açıklaması okundu. Açıklamada halkın haber alma özgürlüğünün engellenemeyeceğini ve tırlarda nelerin taşındığını herkesin bilmesinin hakkı olduğu vurgulandı. Eylem basın açıklaması okunduktan sonra bitirildi.

Kobanê'deki IŞİD saldırısı protesto edildi

IŞİD'in Kobanê halkına yaptığı saldırılar 26 Haziran'da İstanbul'da Galatasaray Meydanı'nda protesto edildi.

İlerici Gençler'in de destek verdiği eylemde HDK Eşbaşkanı Sebahat Tuncel ve HDP İstanbul milletvekili Pervin Buldan'da birer konuşma yaparak, AKP'nin IŞİD'e verdiği desteği eleştirip, IŞİD'in işlemiş olduğu insanlık suçuna AKP'nin de ortak olduğunu belirttiler.

Gezi'nin 2. yıldönümünde binler alanlardaydı

31 Mayıs Haziran ayaklanmasının ikinci yıldönümünde başta İstanbul'da olmak üzere birçok ilde binlerce kişi alanlardaydı. Ülke çapında yapılan sembolik yürüyüş ve etkinliklerle Gezi Şehitleri anıldı ve Gezi'nin talepleri bir kez daha haykırıldı.

Taksim eylemi
İstanbul'da ilk eylem Taksim Dayanışması'nın çağrısıyla saat 13.00'de Mis Sokak'ta biraraya gelindi. İlerici Gençler'in de katıldığı eylemde AKP Gezi'den korkusu bir kez daha gösterdi. Sembolik bir sayıyla bile insanların şehitlerini anmak için Gezi'nin merdivenlerine karanfil bırakmasını engellemek amacıyla onlarca tomasını binlerce polisini seferber etti. Dayanışmanın çağrısıyla bir araya gelen yüzlerce kişi İstiklal Caddesi'nde Gezi Şehitlerini andı ve AKP'ye geçit vermeyeceğini haykırdı.

Abbasağa Parkı etkinlikleri
İstanbul'da Avrupa Yakası için Abbasağa Parkı'nda bir araya gelindi. Konserlerden, forumlara ve konuşmalara değin çok sayıda etkinliğin yapıldığı parkta direnişteki Divan Otel İşçileri de konuşma yaptılar. Çok sayıda kurumun stant açtığı Abbasağa'da İlerici Kadınlar Derneği ve Yeni Dünya Halk Gazetesi de stantlarıyla yer aldılar.

Özgürlük Parkı etkinlikleri
İstanbul'da Anadolu Yakası etkinlikleri için Özgürlük Parkı'nda biraraya gelindi. İKD ve Yeni Dünya'nın yanı sıra İlerici Gençler de Özgürlük Parkı'nda yer aldı. Burada da yapılan etkinliklerle Gezi Direnişi'nin talepleri binlerce kişinin katılımıyla haykırıldı.

TÜM İGD'den haberler

Suruç Katliamı eylemleri

Ankara'da İlerici Gençler Suruç Katliamı'nda yitirdiğimiz gençler için sokaklarda

Ankara'daki TÜM-İGD'li gençler 24 Temmuz'da Suruç'taki katliamı protesto etmek ve SGDF ile dayanışmak için stant açtı. Bildiri dağıtan İlerici Gençler Suruç Katliamı'nda yitirdiğimiz gençleri andı ve gençliğin faşizme karşı mücadele etmesi gerektiğini vurguladı.

Kızılay Konur Sokak'ta yapılan stant çalışmasının ardından İlerici Gençler Batıkent'te yapılan eyleme katıldı.

İzmir'de Suruç Katliamı eylemi

Suruç'ta yaşanan katliamı ve de AKP'nin muhalif kesimlere yönelik yaptığı operasyonları protesto etmek amacıyla İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri'nin çağrısı ile 25 Temmuz'da bir araya gelindi.

Saat 18:00'da Konak'ta YKM önünde buluşan kitle sloganlar atarak Suruç'ta yaşanan katliamı protesto etti. TÜM-İGD'nin de katıldığı eylem saat 19:00'da sonlandırılırken ESP tarafından saat 20:00'da Alsancak'ta toplanıp Suruç Katliamı'nı tekrar protesto etmek amacıyla bir eylem çağrısı yapıldı.

Kadıköy gençlik eylemine polis saldırısı

Suruç Katliamı'nda yitirdiğimiz gençler için 24 Temmuz'da Kadıköy'de yapılan eyleme polis saldırdı.
Gençlik örgütlerinin düzenlediği ve İlerici Gençler'in de katıldığı eylem 19.30'da Kadıköy Boğa'da başladı. Toplanmanın ardından Mehmet Ayvalıtaş Parkı'na doğru yürüyen gençlere polis saldırdı. Biber gazı kullanan polis 16 genci insanlık dışı birşekilde göz altına aldı. Saldırıda çok sayıda sivil giyinimli ve eli coplu kişi de vardı. Polisin sert saldırısına kitlenin havai fişekle karşılık vermesi üzerine polis yer yer geri çekilmek zorunda kaldı.

Meryem Karayel mücadelemizde yaşayacak!

TKP 1920'nin kurucu üyelerinden Meryem Karayel'i 9 Temmuz'da sabah yedi sularında kaybettik. Başta ailesi olmak üzere, partili yoldaşları ve biz çocuklarının kısacası hepimizin başı sağ olsun.
Meryem Karayel annemiz, hayatı boyunca devrimci mücadeleye omuz veren ve eşi Bekir Karayel'le birlikte sınıf partisi saflarında yer aldı. Herkesin üstüne ölü toprağını silkmek istediği İlerici Gençlik mücadelesinde biz gençleri hep destekledi. Yaptığımız ilk İlerici Gençlik Yaz Kampı'nda bizlerleydi. Sonraki kamplarımızda da bizimle oldu, 1 Mayıs'larda, eylemlerde ve etkinliklerde gençliğin yanında oldu. Bizler İlerici Gençler olarak Meryem Karayel'i mücadelemizde yaşatacağız.

2 Temmuz Katliamı Kadıköy'de anıldı

2 Temmuz 1993'te yapılan Sivas Katliamı'nda yaşamını yitirenler 28 Haziran'da İstanbul Kadıköy'de yapılan anmada anıldı. Alevi Bektaşi Federasyonu (ABF) ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) tarafından düzenlenen mitinge binlerce kişi katıldı.

Mehmet Ayvalıtaş Parkı'da toplanan binler buradan mitingin yapılacağı Kadıköy İskele Meydanı'na yürüdü. Yapılan mitinge Tüm-İlerici Gençlik Derneği'de katılarak destek verdi.

Harun Karadeniz mezarı başında anıldı

15 Ağustos'da yitirdiğimiz gençlik önderlerinden Harun Karadeniz 14 Ağustos'ta İstanbul Karacaahmet mezarlığında mezarı başında anıldı.

TÜM-İGD'nin düzenlediği anma etkinliği saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından TÜM-İGD adına bir konuşma yapılarak Karadeniz'in zorlu ve mücadele dolu hayatı anlatıldı. Konuşmadan sonra Harun Karadeniz'i anlatan bir şiir okundu. Konuşmaların ve katkıların ardından anma sona erdi.

8. İlerici Gençlik Yaz Kampı yapıldı

İlerici Gençler "Emperyalist savaşa ve gericiliğe geçit yok" şiarıyla düzenledikleri 8. İlerici Gençlik Yaz Kampı'nı 15 – 19 Ağustos tarihleri arasında Balıkesir Gönen'de bulunan Kemal Türkler Tesisi'nde gerçekleştirdiler.

Söyleşilerden atölye çalışmalarına, voleybol ve tavla turnuvalarından, pankart boyama etkinliklerine değin çok sayıda etkinlik yapan İlerici Gençler yeni döneme daha mücadeleci daha örgütlü girme kararı aldılar.

1. Gün

Türkiye'nin çeşitli illerinden İlerici Gençler'in katıldığı yaz kampının birinci günü Tüm İlerici Gençler'in bir araya gelmesiyle kamp açılış konuşması yapıldı ve atölye, turnuva sorumluları seçildi.

Maske atölyesinde katılımcılar gönüllülerin yüz maskelerini yaptılar. Maske atölyesinin ardından, Ortadoğu ve Türkiye başlıklı söyleşi yapıldı. Konuşmacı arkadaşımız söyleşisine: "Neden Ortadoğu? Kime göre?" sorusuyla başlayarak emperyalist güçlerin Türkiye'deki ve Ortadoğu'daki savaş politikalarından bahsetti. Geçmişten günümüze bölgedeki devletlerin politikalarının ve halkların mücadelesinin anlatıldığı söyleşide bu ateş çemberinden çıkabilme noktasında gençliğin önündeki görevler üzerine tartışma yürütülerek neler yapılabileceği üzerinde duruldu.

Akşam yemeğinin ardından "Haklarımız" konulu atölye çalışması yapıldı. Hukuk sisteminin yerle bir edildiği Türkiye'de hâlâ anayasal olarak sahip olduğumuz haklar üzerine avukat bir arkadaşımız bilgilendirme yaptı.

Ayrıca kampın birinci gününde Harun Karadeniz anması da yapıldı. 15 Ağustos'ta yitirdiğimiz Harun Karadeniz için ve Soma, Suruç, Madımak, Torunlar, Ermenek, Roboski, Reyhanlı, Lice ve Silopi'de kaybettiklerimiz için önce bir saygı duruşu gerçekleştirildi. Mumlar yakıldı ve şiirler okundu.

2. Gün

Kampın ikinci gününde ilk gün yapılan maskeler çalışmayla boyandı.

Öğle yemeğinin ardından "Gençlik ve Güncel Görevler" konulu bir söyleşi gerçekleştirildi. Bu söyleşide gençliğin örgütlenme sorunları ele alınarak, alan çalışması üzerine söyleşi katılımcılarıyla yazılı bir çalışma yapıldı. Oldukça verimli geçen söyleşinin sonrasında pankart boyama etkinliği yapıldı. Bu etkinlikte İlerici Gençler "Yolumuz işçi sınıfının yoludur!" şiarını pankartlarına yazarak görsel açıdan da çok güzel görünen bir pankart hazırladılar.

İkinci gün ayrıca tavla turnuvasının ilk oyunları da oynandı. Akşam yemeğinin ardından ise gençler Che filminin ilk kısmını izlediler.

3. Gün

Kampın üçüncü gününde ilk etkinlik ritm atölyesiydi. Ritm atölyesinde sadece ritmik sesler ve insan sesiyle nasıl bir marşı seslendirileceği üzerine ilk çalışmalar yapıldı. Atölye çalışmasının ardından yenilen öğle yemeği sonrasında ise gençler skeç atölyesinin ilk çalışmasını gerçekleştirdiler.

Skeç atölyesinin ardından ise "Biz kimiz?" konulu söyleşi gerçekleştirildi. Söyleşi başlamadan önce ertesi gün yapılacak sürpriz oyun için gönüllüler seçildi ve gönüllüler kapalı kâğıtlardan görevlerini seçtiler. Söyleşide ise ilerici kavramının üzerinde durularak Tüm İlerici Gençlik Derneği'nin geçmişinden ve mücadele yöntemlerinden bahsedildi.

Söyleşinin sonrasında voleybol turnuvası yapıldı ve akşam Che filminin ikinci kısmı izlendi.

4. Gün

Kampın dördüncü gününe de hep beraber başlayan gençler skeç ve ritm atölyesiyle çalışmalarına devam ettiler. Dördüncü günde ise "Biz kimiz" söyleşisinin ikinci kısmı devam etti. "Neyi, nasıl?" başlığıyla yapılan söyleşide TÜM-İGD'nin sınıf, kadın, ebt, çevre ve gündem konusunda neyi nasıl ele aldığı anlatıldı ve nasıl bir mücadele hattı örmek gerektiği üzerine konuşuldu.

Kampın son gecesinde ayrıca İlerici Gençlik Yaz Kamp'larının bir klasiği olan kamp ateşi yakıldı. Hep bir ağızdan türküler, marşlar söylendi ve omuz omuza halaya duruldu.

5. Gün

Kampın son günü yapılan çalışmaların sergilenmesine ayrıldı. Kamp süresince çalışmalar alan ritm ve skeç atölyeleri sunumlarını kampın son gününde gerçekleştirdiler. Skeç atölyesinde kadına yönelik taciz ve şiddet bu sefer tersine çevrildi ve işyerinde taciz edilen erkekler, eşlerinden şiddet gören erkekler ve ailesinden şiddet gören erkekler sergilendi. Mini skeçkerin oynandığı atölye çalışmasında kadın sorunu farklı bir bakış açısıyla ele alındı. Ritm çalışmasında ise günlerce verilen emeklerin karşılığı alındı ve ilerici gençler güzel bir dinleti sundular. Kimisi hazır ama kimisi el emeğiyle yapılan ritm aletleriyle "Avusturya İşçi Marşı"nı okuyan atölye katılımcıları beğeni topladı.

Atölye çalışmalarının ardından başta atölye çalışmasından sorumlu arkadaşlara ve tüm katılımcılara teşekkür edildi. Turnuvaların ve oyunların kazananları duyuruldu. Yapılan kapanış konuşmasının ardından İlerici Gençler daha mücadele dolu bir dönem için yollara koyuldular.

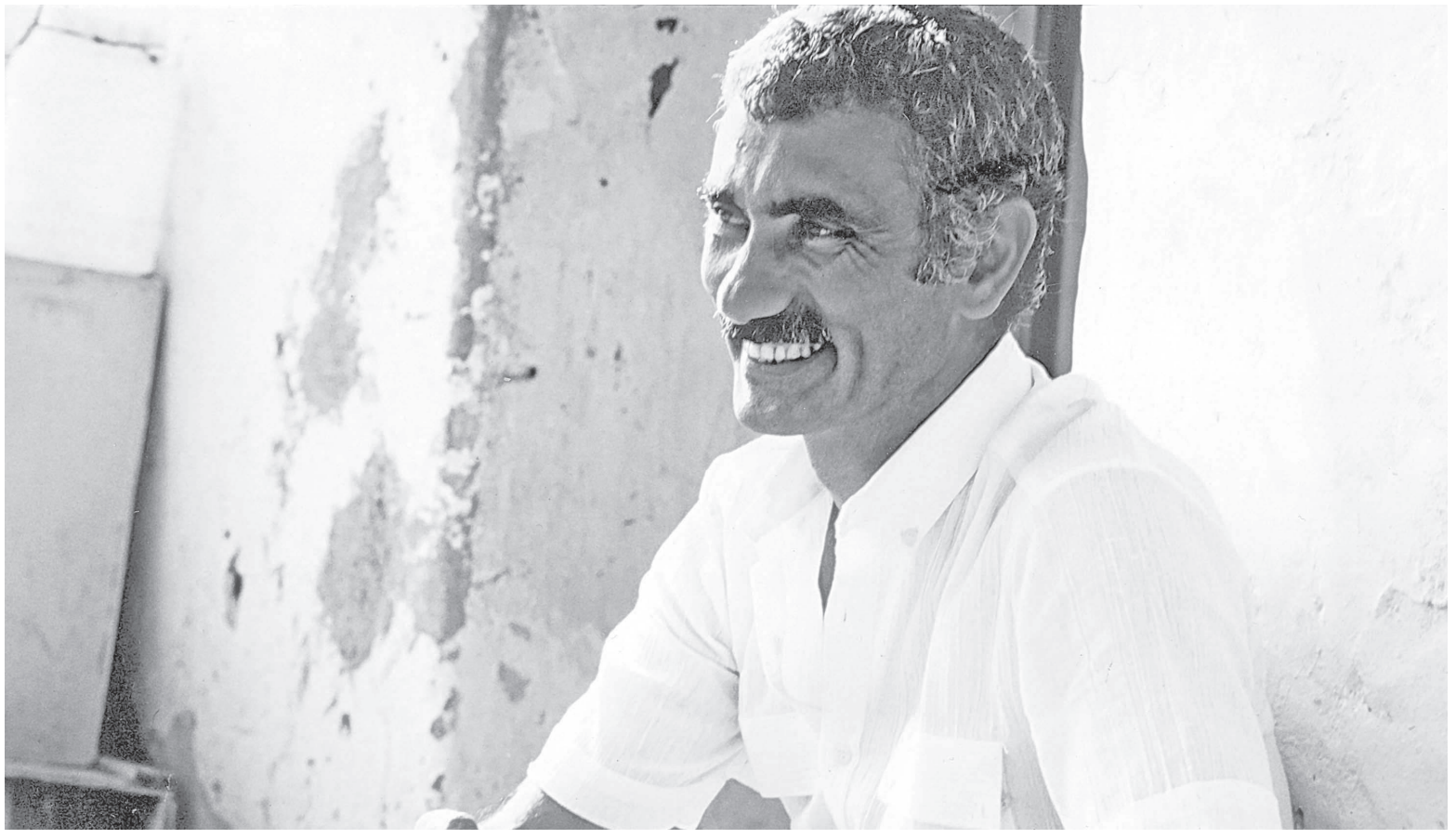

Çirkin Kral: Yılmaz Güney

Asıl adı Yılmaz Pütün olan Yılmaz Güney Adana'nın Yenice köyünde 1937 yılında dünyaya geldi. Kendi deyimiyle Kürt asıllı, topraksız bir ailenin iki çocuğundan biridir. Okuma yazma bilmeyen anne ve babası Yılmaz Güney'i okutmak için her şeyi göze alır. 4. sınıfta anne ve babası ayrılınca annesi ile birlikte Adana'ya gelirler.

Bir yandan okur diğer yandan da dana güderek, simit gazoz satarak para kazanmaya çalışır. O yıllarda "Doruk" adında bir sanat dergisi çıkarır. Sanata çok meraklı olan Güney aynı zamanda hikâyeler de yazar. 1955 yılında yazdığı bir hikâyeden dolayı hakkında dava açılır.

1957 yılında İstanbul'a İktisat Fakültesi'nde öğrenim görme hayalleriyle gelir fakat devam edemez. Oldukça uzun süren mahkemenin sonucunda bir buçuk yıl hapis ve altı ay sürgün cezasına çarptırılır. 1963'te tekrar İstanbul'a döner. Senaryosunu yazdığı ''İkisi de Cesurdu'' filmiyle sinemaya muhteşem bir dönüş yapar.

Bir süre sonra sinemanın aranan ismi haline gelir. 1964 yılında 10, 1965'te ise 21 film çekerek rekor kırar. 1967 yılında ''Bana Kurşun İşlemez'' filmiyle yönetmenliğe adımını atar. 1968 yılında askere gider. 1970 yılında hem sinema tarihinde hem de kendi hayatında dönüm noktası olan ''Umut'' filmini çekti. Sinemada da sanatsal yönü ağır basan filmlere ağırlık veren Yılmaz Güney'in "Ağıt", "Acı" ve "Umutsuzlar" adlı filmleri 1971 yılındaki Altın Koza Film Şenliği'nin tüm ödüllerini toplar.

Aynı yılın mayısında on binlerce aydın, sanatçı, yazar gibi Yılmaz Güney'de hakkında hiçbir delil olmadığı halde gözaltına alınır. Bir hafta gözaltında tutulduktan sonra serbest bırakılır fakat resmi olmayan bir emirle, tehditle üç aylığına Nevşehir'e sürgün edilir. 1972'de Mart'ın 16'sında devrimcilere yardım gerekçesiyle tutuklanır. Mahkeme sonucu 10 yıl ağır hapis ve sürgün cezasına çarptırılır. Ecevit hükümetinin 1974 genel affıyla serbest bırakılır ve 22 Mayıs 1974 günü özgürlüğüne kavuşan Yılmaz Güney "Arkadaş" filmiyle sinemaya ve hayata yeni bir başlangıç yapar. 1974 Eylül'ünde bir cinayet olayına adı karışır ve 19 yıla mahkûm edilir. Cezaevindeyken senaryo yazmaya devam eder aynı zamanda ''Güney'' adında kültür-sanat dergisi çıkarır. On üç yıl sonra sıkıyönetimin yeniden gelmesi üzerine dergi kapatılır ve hakkında, yazılanlardan ötürü 10 ayrı dava açılır. Kendisinin deyişiyle suçu komünizm propagandası yapmak, milli duyguları zayıflatmak, halkı suç işlemeye teşvik etmek, suç sayılan fikirleri övmek ve devletin içte ve dışta itibarını sarsmak. İstenen ceza toplamı ise yaklaşık 100 yıldır.

Dışarıda işler iyice kötüye gitmektedir. O ana kadar kaçmayı aklından geçirmemiş olan Yılmaz Güney için bir tek yol kalmıştır. 12 Ekim 1981 günü bir bayram izniyle Isparta yarı açık cezaevinden bir daha dönmemek üzere ayrılır ve Fransa'ya yerleşir.

Kaçışından 6 ay sonra bayram izniyle memleketlerine giden mahkûmların hikâyesini anlattığı "Yol" filmi Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye ödülünü alır. Ülkesinde vatan haini ilan edilen Yılmaz Güney, dışarıda ayakta alkışlanıyordur. 1983 yılında son filmi "Duvar"ı çeker.

Cezaevi günlerinden kendisine miras kalan kanser onu yavaş yavaş eritmektedir. 1984 yılının eylül ayında hayata ve sevenlerine veda etti Yılmaz Güney. Yılmaz Güney adı gibi yılmadan, yorulmadan, baskılara, mahpusluğa direndi, ne ideallerinden ne hayalini kurduğu sosyalist bir dünyadan vazgeçmedi. Ardında 114 film ve bir efsane bıraktı.

Doğa **Önder**

Diren Sanat

Her insanın hayatında çok ufak görünen ancak yaşamı boyunca hüznünü, sevincini taşıyacağı bir dönüm noktası olduğuna inanıyorum. Bunun en büyük örneğini kendi yaşamımda gördüm. Ufak bir köyde yaşayan ve siyah beyaz televizyonların tek kanalında buz pateni yapan gençlere imrenen annemin hayaliyle başlamış herşey aslında. İmkanların darlığından ve zorluğundan dolayı gerçekleşemeyen hayali benim hayatımın dönüm noktası olmuş işte.

8 yaşında Mersin Devlet Opera ve Balesinin, bale sınavında herşey tam anlamı ile başlamış oldu. Sonuçlar açıklandığında o aynalı odaya girişimin ilk ve son olmayışı ayrı bir neşeydi benim için. Hepimiz hayatımızda birçok sınava tabi tutuluyoruz biliyorum. Ancak yukarıda kendi hayatımdan verdiğim örnekte olduğu gibi sanatın herhangi bir dalı ile uğraşanlar çok iyi bilir bu tarz sınavların neşesi ve heyecanı çok daha farklıdır.

Eğitimin devamlılığını sağladığımızda geleceğimizde bir meslek daha edinmiş oluyoruz. Bunlar tabii ki bardağın dolu tarafı oluyor. Tabii bir de bardağın boş kısmı yani doldurmamız gereken kısmı var. Ülkemizde sanata verilen değerin orantısız zekasından kaynaklı farklı bir bölüm okumak isteyip sanatını hobi olarak devam ettirenlerin (ki bu kişiler alaylı olarak tanımlanıyor) yaşadığı en büyük problem ucuz iş gücü ile çalıştırılmaları.

Bölümün mezunları ile aynı emeği sarfetmelerine rağmen aylık 5.000 lira alanların, bizleri 400 lira ile çalıştırıldığı bir dönemdeyiz. Yani aynı emeği sarf edenlerin kazancının arasında bir uçurum yaratılıyor. Zam talebinde bulunulduğunda bölümün diplomasının elinizde olmayışı tokat gibi tekrar yüzünüze rahatça inebiliyor .Hele ki üniversite eğitim sürecinde çalışıyorsanız devamsızlığınızdan kaynaklı yaşadığınız problem de okulunuzdaki yetkililerden yardım talebinde bulunduğunuzda önceliğinizi seçmeniz konusunda uyarılarak ikinci bir tokatıda afiyetle yiyorsunuz. Anlayacağınız sonuç olarak öğrenci ve aynı zamanda alaylı olarak tanımlanan bir öğretmenseniz bu ülkede ekonomik şiddet uygulayanınız çok oluyor. Şamaroğlanına çevirildiğimiz ülkemizden tüm yoldaşlara selamlar.

Zehra **UYULGAN**

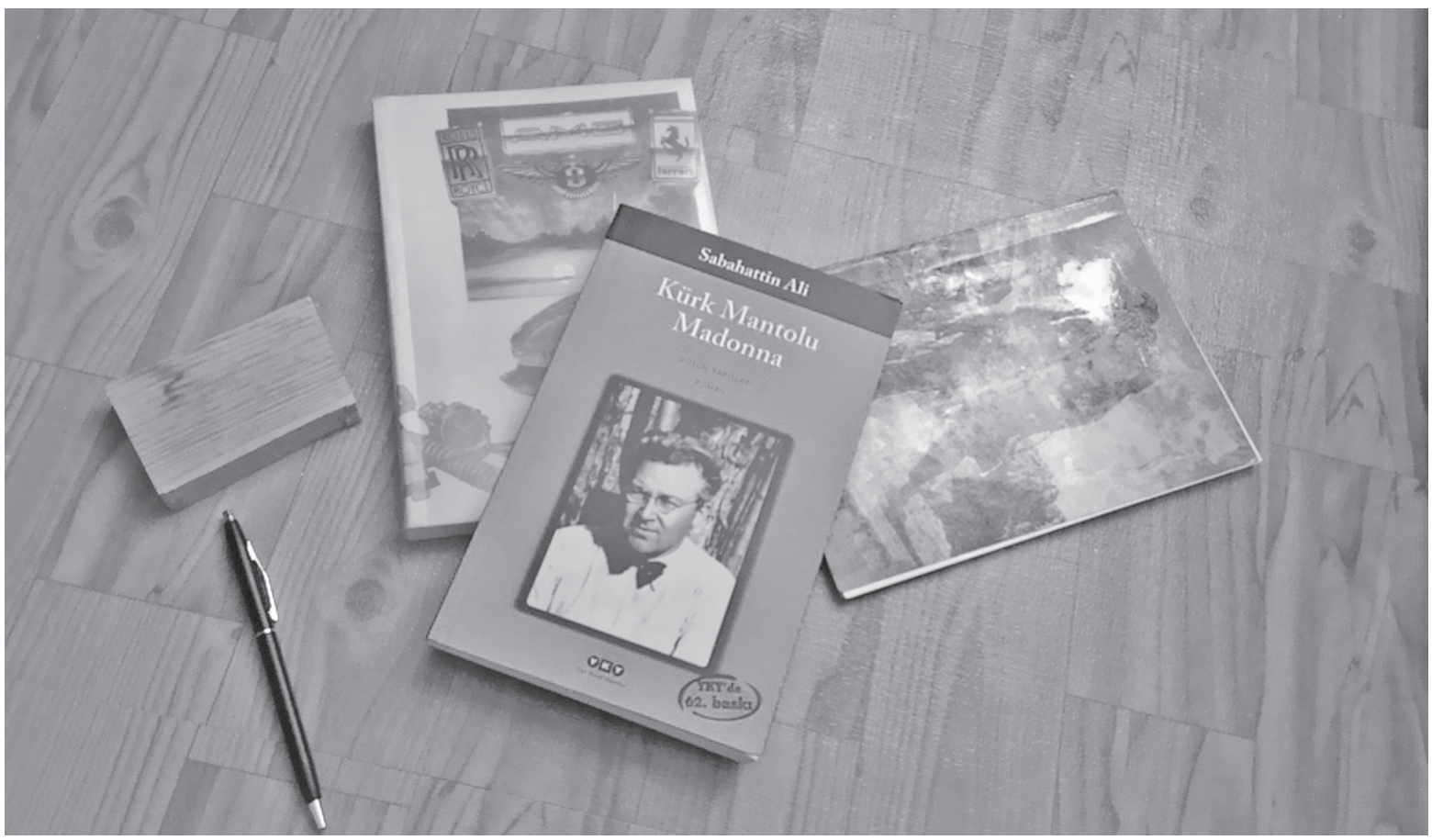

Kürk Mantolu Madonna

İki farklı dünyaya ait iki insanın sıra dışı sevdasının hikayesidir "Kürk Mantolu Madonna". Belki de en dikkat çekici nokta hatta tek ortak yanları, kendi yaşadıkları çevreye ve insan kalabalığına olan yabancılaşmalarıdır. bu iki insanın hikayesi...

"Bir insanın diğer bir insanı, hemen hemen hiçbir şey yapmadan bu kadar mesut etmesi nasıl mümkün oluyordu?"

Kürk Mantolu Madonna, Sabahattin Ali'nin 1943 yılında yayımladığı bir romanıdır. Romanın baş karakterleri Maria Puder ve Raif Efendi'dir. Bir kişi, ikisi arasındaki geçen aşk hikâyesini Raif efendinin not aldığı defterden yararlanarak anlatmaktadır.

"Aşk öyle bir histir ki, nereden geldiğini bilemediğimiz gibi, günün birinde nereye kaçıp gittiğini de bilemeyiz."

Roman ilk etapta her ne kadar salt bir aşk hikâyesi gibi anlatılsa da, içerik sadece aşktan ibaret değildir. Yaşamın uç noktalarına da değinen kitapta, o döneme ait hayat kesitleri ve en önemlisi insanlar hakkında herhangi bir bilgi elde edilmeden yapılan önyargılardan bahsedilmektedir. Yazar romanın birçok yerinde hem başkalarının hem de kendisinin yaptığı önyargılardan bahsetmektedir.

"Dünyanın en basit, en zavallı, hatta en ahmak adamı bile, insanı hayretten hayrete düşürecek ne müthiş ve karışık bir ruha maliktir!... Niçin bunu anlamaktan bu kadar kaçıyor ve insan dedikleri mahlûku anlaşılması ve hakkında hüküm verilmesi en kolay şeylerden biri zannediyoruz? Niçin ilk defa gördüğümüz bir peynirin evsafı hakkında söz söylemekten kaçtığımız halde ilk rast geldiğimiz insan hakkında son kararımızı verip gönül rahatlığıyla öteye geçiveriyoruz".

Günümüz toplumunda ne yazık ki insanları hiç çekinmeden etiketliyoruz. Sabahattin Ali esasında bu konu üzerinde epeyce duruyor ve sadece o döneme değil bugün de yaşadığımız sorunlara ışık tutuyor.

"Hayatta en güvendiğim insana karşı duyduğum bu kırgınlık, adeta bütün insanlara dağılmıştı. Çünkü o, benim için bütün insanlığın timsaliydi."

"Bu eksik sana değil, bana ait. Bende inanmak noksanmış. Beni bu kadar çok sevdiğine bir türlü inanamadığım için, sana aşık olmadığımı zannediyormuşum. Bunu şimdi anlıyorum. Demek ki, insanlar benden inanmak kabiliyetini almışlar. Ama şimdi inanıyorum. Sen beni inandırdın. Seni seviyorum. Deli gibi değil, gayet aklı başında olarak seviyorum."

Akp'nin 13 yıllık döneminde sosyal, ekonomik çöküş sürecinin kara bulutları yavaş yavaş dağılırken unutulmayan bir hikaye olan Kürk Mantolu Madonna bizleri teselli ediyor.

Işıl Önder

MEB ve nakil tuhaflıkları

MEB bu yıl yeni bir sisteme geçiş yaptı ama bu sistemden memnun olan birini bulmamız nerdeyse imkansız.

Okulun başladığı ilk günden beri hiçbir veli dikkate alınmadı. En çok kafa karışıklığı da yeni nakil sistemi konusunda yaşanıyor. Veliler kulaktan dolma bilgilerle ve kamuoyunun yanlış yönlendirmesiyle ne yapacaklarını tam olarak bilmiyorlar. Nakil başvurusunu okul yöneticileri yapabilir. Veliler nakil başvurusu yapamazlar ancak okula dilekçe verebilirler.

Veliler kadar öğrenciler de bu durumdan çok şikayetçi. On binlerce öğrenci 2014 yılında istemedikleri okullara yerleştirdiler. Çünkü istedikleri tercihe yerleşmeyen öğrencilere okul değil de okul türü seçin denildi. Bunun sonucu olarak da öğrenci zorunlu olarak meslek lisesi seçti ve bir okula yerleştirildi. Örneğin Üsküdar'da yaşayan öğrenci Silivri, Tekirdağ vs.gibi uzak okullara yerleştirildi. Yani uzak yakın, istiyor istemiyor denilmeksizin yerleştirme yapıldı. Daha da kötüsü bir çok öğrenci puanı iyiyken düşük puanlı imam hatip liselerine yerleştirdiler.

Bu yıl ise getirilen uygulama daha da kötü. Getirilen bu yeni bir kuralla deniliyor ki istemeden geldiyseniz bile okuldaki alanları tercih etmek zorundasınız yani öğrenci istemediği okulda istemediği alanda zorunlu bir şekilde okuyucak.

Beyoğlu Dilnihat Özyeğin Anadolu Lisesi'nden İlerici Bir Öğrenci

Bilir misin?

Kavgayı bilir misin?
Yumrukların çığlık çığlığa.
Halayı bilir misin?
Tanırsın sıcak, kardeş omuzları.
Sloganı bilir misin?
Duyarsın, atarsın en sevdalısından?
Pankartı bilir misin?
Boyarsın, tutarsın en yüreklisinden.
Ya ölüm neydi yoldaş?
Ölüm senin öfkende.

Can **Yüksel**

Kitaplıktan

1- Mahşerin Kapısında - Ürün Yayınları

2- Kürk Mantolu Madonna - Sabahattin Ali

3- Sosyalizmin Alfabesi - Leo Huberman

4- Germinal - Emile Zola

5- Demir Ökçe - Jack London

Bizi gömmeye çalıştılar ama tohum olduğumuzu bilmiyorlardı.

Meksika atasözü

ISSN: 977-1303-7910-01 ■ 2,5 TL
KDV Dahil